

červen
2 2024

Odborný čtvrtletník z oblasti duševního vlastnictví

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

VPI Visegrádský patentový institut

Ochranné známky jsou pořád v kurzu: Co přinesla
novela zákona o ochranných známkách?

Dynamický vývoj v oblasti ochrany
označení původu a zeměpisných označení v EU

Epochální výlet úřednický tentokrát
napříč dvacátým stoletím aneb sporná řízení
ve věcech ochranných známek včera a dnes

ÚŘAD
PRŮMYSLOVÉHO
VLASTNICTVÍ
105 let 1919–2024

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

Ročník 2 DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

2/2024

Publikované články a názory autorů
nemusí vyjadřovat odborný názor vydavatele
a redakční rady.

Úřad průmyslového vlastnictví
Antonína Čermáka 2a
160 68 Praha 6-Bubeneč

105 let | ÚŘAD
PRŮMYSLOVÉHO
VLASTNICTVÍ

1919–2024

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

vydává Úřad průmyslového vlastnictví,
Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6-Bubeneč,
IČ 48135097, tel. 220 383 111, e-mail: redakce@upv.gov.cz.

Redakční uzávěrka do 1. dne měsíců února, května, srpna a listopadu.

Vychází 4x ročně, cena jednoho výtisku 48 Kč.
Roční předplatné 192 Kč + poštovné.

Rozšiřuje a objednávký, včetně zahraničních,
přijímá Úřad průmyslového vlastnictví,
odbor patentových informací,
Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6-Bubeneč,
e-mail: ivana.mrazkova@upv.gov.cz.

Design: Impax, s.r.o.

Foto titulní strana a záhlaví rubrik: Úřad průmyslového vlastnictví.

Tiskne: Tiskárna Knopp s.r.o., U Lípy 926,
Nové Město nad Metují.

Evidováno pod č. MK ČR E 24435
ISSN 2788-2551 (Print)
ISSN 2788-256X (On-line)

ŘÍDÍ REDAKČNÍ RADA

Předseda: Mgr. Ing. Josef Kratochvíl, Ph.D.

Místopředseda: JUDr. David Karabec, MPA, LL.M.

Členové:

prof. JUDr. Martin Boháček, CSc.

Ing. Roman Buček

JUDr. Karel Čermák, Ph.D., LL.M.

Mgr. Miroslav Černý, Ph.D.

JUDr. Adéla Faladová

Mgr. Vendula Haltufová

JUDr. Michal Havlík

Mgr. Eva Hazuchová

Mgr. Hana Churáčková, Ph.D.

Ing. Radka Konderlová, MBA

Ing. Martina Kotyková, Ph.D.

Ing. Bc. Ivan Lukšiček

JUDr. Jiří Macek

kpt. Ing. Kristýna Richterová

Mgr. Lukáš Zmeškal

Redakce:

Mgr. Hana Churáčková, Ph.D.

Mgr. Vendula Haltufová

Mgr. Eva Hazuchová

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

s velkou radostí vás vítám při čtení letošního druhého čísla časopisu Duševní vlastnictví. To je věnováno 105. výročí založení Patentového úřadu v Praze, které si v letošním roce připomínáme. Jubileum je nejen příležitostí k ohlédnutí za dlouhou a bohatou historií naší instituce, ale také k reflexi nad jejím významem v kontextu současného technologického rozvoje, jakož i rolí ochrany duševního vlastnictví v dnešní době.

Od svého zrodu v roce 1919 se Úřad stal pilířem ochrany průmyslových práv v Československé, resp. České republice. Naše úsilí nejen posiluje konkurenceschopnost naší země, ale i její mezinárodní reputaci na poli ochrany duševního vlastnictví. Během těchto 105 let jsme prošli mnoha výzvami a proměnami.

Autory článků v tomto čísle jsou mé kolegyně a kolegové z Úřadu průmyslového vlastnictví. Témata jsou velmi různorodá. Dozvíme se mj., jaké jsou více než pětileté zkušenosti s novelizovaným zákonem o ochranných známkách, podíváme se na aktuální vývoj v oblasti ochrany označení původu a zeměpisných označení a na historické souvislosti v oblasti sporných a odvolacích řízení ve věcech ochranných známek. Nahlédneme pod pokličku činnosti Visegrádského patentového institutu, jehož je Úřad součástí, a blíže se seznámíme s aktivitami prováděnými v rámci odboru patentových informací a oddělení podpory ochrany inovací. Doufám, že vám všechny články poskytnou inspiraci a podnět k dalšímu zkoumání této fascinující oblasti.

Za celý tým Úřadu průmyslového vlastnictví chci vyjádřit upřímné díky všem, kteří přispěli k našemu úspěchu. Doufám, že naše společná cesta bude pokračovat s elánem a odhodláním k dosažení dalších cílů v následujících letech.

Rád bych využil této příležitosti a pozval vás k účasti na mezinárodní konferenci Ochrana práv duševního vlastnictví v Evropě, kterou pořádáme u příležitosti našeho 105. výročí dne 10. září 2024 na Pražském hradě. Na akci se můžete registrovat prostřednictvím formuláře dostupného na naší webové stránce.

Dámy a pánové, přeji vám příjemné čtení a těším se na osobní setkání s mnohými z vás. ✓

Mgr. Ing. Josef Kratochvíl, Ph.D.
předseda Úřadu průmyslového vlastnictví

OBSAH 2/2024

ČLÁNKY

Jana Engelová Pavková: Zaměstnanci Úřadu průmyslového vlastnictví	3
Eva Schneiderová: VPI Visegrádský patentový institut	6
Miroslav Marek: Dodatková ochranná osvědčení	7
Eva Schneiderová: Ochranné známky jsou pořád v kurzu: Co přinesla novela zákona o ochranných známkách?	9
Žaneta Vinopalová: Dynamický vývoj v oblasti ochrany označení původu a zeměpisných označení v EU	12
Eva Peřinová: Epochální výlet úřednický tentokrát napříč dvacátým stoletím aneb sporná řízení ve věcech ochranných známek včera a dnes	14
Kateřina Dvořáková: Odvolací řízení z pohledu právníka dlouhodobě působícího v rozkladových komisích Úřadu	21
Odbor patentových informací se představuje a vzpomíná	25
Martina Kotyková: Oddělení podpory ochrany inovací	33

EVROPSKÉ PRÁVO

K rozhodnutí stížnostního senátu EPÚ T 1076/21, EPÚ T 558/20, EPÚ T 1408/19, EPÚ T 1566/19, EPÚ T 1283/19	
K rozhodnutí právního stížnostního senátu EPÚ J 5/23	34

JUDIKATURA

Adéla Faladová: Vybraná rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie a předběžné otázky ve věcech duševního vlastnictví	37
---	----

AKTUALITY	40
------------------------	----

ZAJÍMAVOSTI	42
--------------------------	----

ENGLISH – CONTENTS

ARTICLES

Jana Engelová Pavková: Employees of the Industrial Property Office	3
Eva Schneiderová: VPI – Visegrad Patent Institute	6
Miroslav Marek: Supplementary Protection Certificates	7
Eva Schneiderová: Trademarks Are Still In Vogue: What did the Amendment to the Trademark Act Bring?	9
Žaneta Vinopalová: Dynamic Development in the Field of Appellation of Origin and Geographical Indications Protection	12
Eva Peřinová: Officer’s Epochal Excursion across the Twentieth Century – Adversary Procedures concerning Trademarks Yesterday and Today	14
Kateřina Dvořáková: Appeal Proceedings from Point of View of Long-term Lawyer in Appeal Committees of the Office	21
Patent Information Department Introduces Itself and Recalls	25
Martina Kotyková: Innovation Support Department	33

EUROPEAN LEGISLATION

Decisions of the Board of Appeal of the EPO T 1076/21, EPÚ T 558/20, EPÚ T 1408/19, EPÚ T 1566/19, EPÚ T 1283/19, Decision of the Legal Board of Appeal of the EPO J 5/23	34
--	----

JUDICATURE

Adéla Faladová: Selected decisions of the Court of Justice of the European Union on intellectual property cases	37
--	----

RECENT INFORMATION	40
---------------------------------	----

CURIOSITIES	42
--------------------------	----

Zaměstnanci Úřadu průmyslového vlastnictví

PhDr. Jana Engelová Pavková,
vedoucí oddělení kancelář úřadu

Zaměstnanecké poměry zaměstnanců ÚPV se řídí u státních zaměstnanců zákonem č. 234/2014 Sb., o státní službě, a u ostatních zaměstnanců zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce. Opatřeními spojenými se státním rozpočtem a systemizací služebních a pracovních míst podle zákona o státní službě je momentálně počet služebních míst v Úřadu stanoven na 173 a počet pracovních míst na 35. Ne všechna místa jsou ale skutečně obsazena. Úřad obtížně získává zaměstnance s vysokou mírou odbornosti, kteří jsou současně dobře jazykově vybaveni, zejména právníky, specialisty v oblasti informačních a komunikačních technologií a odborníky do průzkumových oddělení v patentovém odboru.

V roce 2023 bylo vyhlášeno celkem 18 výběrových řízení na obsazení volných služebních či pracovních míst. V sedmi případech nebyl ve výběrovém řízení vybrán žádný uchazeč, v jedenácti případech se podařilo vhodné uchazeče vybrat a volná místa obsadit. V průměru se do výběrového řízení vypsaného Úřadem přihlásilo 2,1 uchazeče. Oproti roku 2022 zaznamenal počet vyhlášených výběrových řízení pokles o 47 %. Vyhlášení výběrových řízení ovlivnila začátkem června 2023 informace od

Ministerstva financí o plánovaném snižování finančních prostředků na platy státních zaměstnanců pro rok 2023.

Státní zaměstnanci nově přijatí do služebního poměru jsou povinni složit do jednoho roku od nástupu úřednickou zkoušku. Ta sestává ze dvou částí, obecné a zvláštní. Obecná část úřednické zkoušky je shodná pro všechny zaměstnance ve služebním poměru. Vykonává se písemnou formou a sestává ze 30 otázek náhodně vybraných z celkového souboru 300 otázek. Uchazeči volí jednu správnou odpověď ze tří nabízených možností. Zvláštní část úřednické zkoušky se vztahuje vždy ke konkrétním oborům služby, které jsou na daném místě vykonávány. V Úřadě se jedná zejména o obor služby 56 – Ochrana průmyslového vlastnictví, autorských práv a práv souvisejících, jehož je Úřad gestorem. Zvláštní část úřednické zkoušky se skládá ústně před tříčlennou komisí.

Přestože se systemizovaný i reálný počet zaměstnanců Úřadu neustále snižuje, daří se kvalitně provádět veškeré rozhodovací procesy při poskytování ochrany na všechny předměty průmyslového vlastnictví. Vedle toho si je Úřad vědom stálé potřeby zlepšování povědomí veřejnosti o obsahu, významu a možnostech systému ochrany průmyslového vlastnictví a všestranné podpory využití jeho často nedoceneného potenciálu. Proto podniká mnohé aktivity vedoucí k jeho zvýšení, zejména formou vzdělávacích, konzultačních a publikačních činností.

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
služební místa dle systemizace	186	186	182	176	176	174	176
pracovní místa dle systemizace	44	43	41	40	40	39	37
celkem dle systemizace	230	229	223	216	216	213	213
skutečně obsazená místa	211	212	211	211	206	202	203

Systemizace ÚPV. Zdroj: ÚPV

	2019		2020		2021		2022		2023	
	ženy	muži	ženy	muži	ženy	muži	ženy	muži	ženy	muži
celý úřad	150	61	150	61	147	59	145	57	143	60
z toho řadoví zaměstnanci	131	49	131	49	128	48	126	46	124	50
z toho členové kolegia	7	6	7	6	6	6	6	6	8	5
z toho ostatní vedoucí	12	6	12	6	13	5	13	5	11	5
celkem	211		211		206		202		203	

Genderová statistika 2019–2023. Zdroj: Výroční zpráva 2023, ÚPV

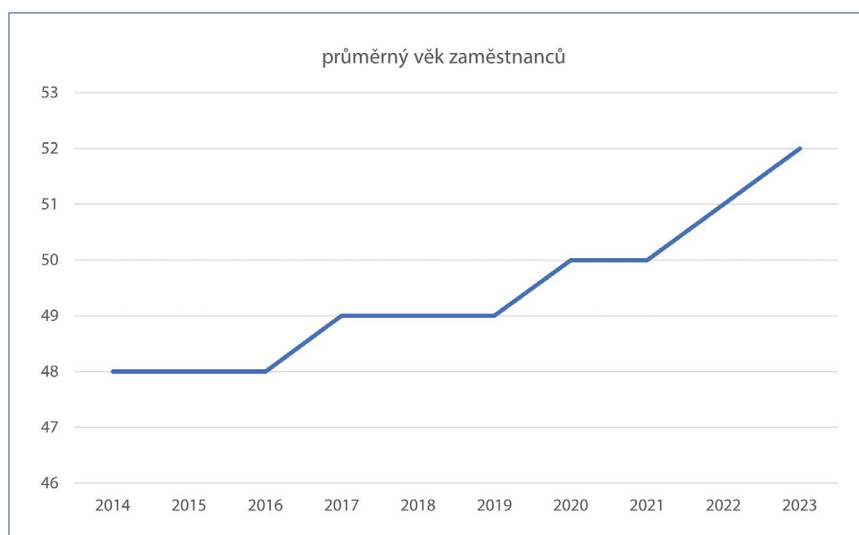
Manažerská struktura ÚPV je relativně plochá, sestává ze tří úrovní řízení. Na nejvyšší úrovni je předseda, který je statutárním zástupcem Úřadu. Řídí jej věcně, zastává také pozici služebního orgánu z pohledu zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, a plní úkoly související s pracovněprávními vztahy zaměstnanců v Úřadu. Střední stupeň managementu představuje 13 ředitelů odborů a vedoucích samostatných oddělení, kteří jsou přímo podřízeni předsedovi. Vedoucích oddělení, kteří jsou podřízeni ředitelům odborů, a představují tak nejnižší stupeň řízení, je v Úřadě 16.

Ženy tvoří významnou většinu z celkového počtu zaměstnanců Úřadu, ke konci roku 2023 to bylo více než 70 %. Tento poměr je v zásadě zachován v celé struktuře Úřadu. Mezi řadovými zaměstnanci je žen přes 71 %, mezi vedoucími oddělení je jich takřka 69 %. V kolegiu předsedy, což je poradní orgán složený z ředitelů odborů a vedoucích samostatných oddělení, jsou ženy zastoupeny 61,5 %.

Úřad vždy usiluje o zachování rovného přístupu ke všem zaměstnancům, bez ohledu na věk, gender či typ pracovního zařazení.

Z hlediska výše dosaženého vzdělání tvoří většinu zaměstnanců Úřadu vysokoškoláci. Mezi zaměstnanci v pracovním poměru je jich 27 %, mezi zaměstnanci ve služebním poměru 85 %. Maximálně středoškolského vzdělání dosáhlo 14 % zaměstnanců ve služebním poměru a 60 % v poměru zaměstnaneckém.

Průměrný věk zaměstnanců Úřadu přesahuje 52 let. Do věkové kategorie do 30 let spadají 3 zaměstnanci, do věkové kategorie 31–40 let patří 17 zaměstnanců, ve věku 41–50 let je 61 zaměstnanců, věku 51–60 let dosáhlo 72 zaměstnanců a ve věku 61+ je 41 zaměstnanců Úřadu.

Průměrný věk zaměstnanců ÚPV. Zdroj: ÚPV

Nejvýznamnějším z prostředků sladování pracovního a osobního života, který se zaměstnancům Úřadu nabízí, je možnost výkonu práce z jiného místa, tedy práce z domova. Této možnosti využívá více než polovina zaměstnanců Úřadu, většinou v rozsahu jednoho dne v týdnu.

Zaměstnanci Úřadu také mají možnost určit si začátek a konec pracovní doby tak, aby jim co nejlépe vyhovoval, samozřejmě při zachování rozsahu odpracovaných hodin odpovídajícímu jejich úvazku. 23 zaměstnanců využívá možnosti práce na zkrácený úvazek. Jedná se zejména o osoby pečující o někoho blízkého, nejen o děti.

Vzdělávání zaměstnanců Úřadu se řídí každoročně připravovaným Plánem vzdělávání a rozvoje zaměstnanců, který schvaluje kolegium předsedy. Každému zaměstnanci je připraven individuální vzdělávací plán, který zohledňuje jeho dosavadní znalosti a potřeby dalšího rozvoje do budoucnosti.

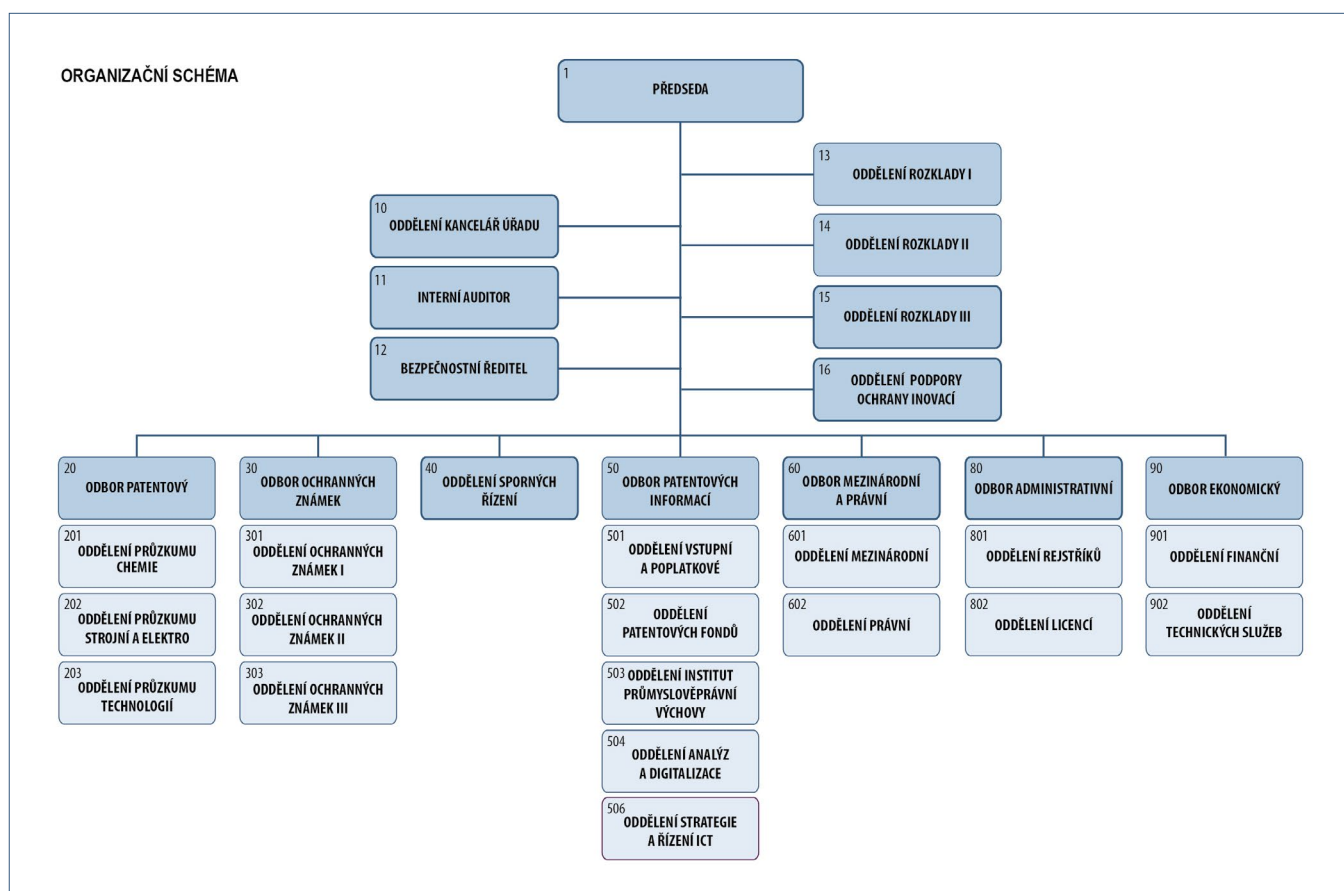
Pro nově přijaté zaměstnance je nastaven adaptační proces, který jim pomáhá získat schopnosti nutné pro výkon práce na daném místě. Všechny vzdělávací aktivity jsou vyhodnocovány z hlediska jejich efektivnosti a účelnosti. Každý zaměstnanec se v roce 2023 zúčastnil v průměru 13 vzdělávacích akcí (včetně povinných/zákonných školení, adaptačního procesu a služebního volna k individuálním studijním účelům).

Za posledních deset let byly na práci Úřadu vzneseny průměrně 4,8 stížnosti ročně. Stížnosti směřují většinou na pochybení v úředním postupu, či průtahy v řízení. Všechny stížnosti jsou prověřeny interní auditorkou. Většina stížností je vyhodnocena jako nedůvodná. Po

Pro zaměstnance platí povinnost jednat v souladu s Pravidly etiky státních zaměstnanců a Interním protikorupčním programem Úřadu.

anonymizaci jsou stížnosti společně s odpověďmi na ně zveřejňovány na webu Úřadu.

Pro zaměstnance platí povinnost jednat v souladu s Pravidly etiky státních zaměstnanců a Interním protikorupčním programem Úřadu. ✓

Organizační schéma ÚPV. Zdroj: ÚPV

VPI Visegrádský patentový institut

Ing. Eva Schneiderová, Ph.D.,
ředitelka patentového odboru

Visegrádský patentový institut (VPI) byl vytvořen na základě Dohody o VPI, uzavřené mezi státy Visegrádské skupiny, Českou republikou, Maďarskem, Polskou republikou a Slovenskou republikou. Dohoda byla podepsána 26. února 2015 v Bratislavě. Po vyslovení souhlasu Parlamentem ČR prezident ČR podepsal 25. září 2015 ratifikační listinu, která byla kontrasignována předsedou vlády ČR, a 1. října 2015 byla uložena u depozitáře dohody, kterým je vláda Maďarské republiky. S účinností od 1. července 2016 začal Visegrádský patentový institut plnit funkci orgánu pro mezinárodní rešerši a mezinárodní předběžný průzkum podle Smlouvy o patentové spolupráci (PCT).

Zahájení činnosti VPI bylo spojeno s aktivitami na poli mezinárodním. Byly uzavřeny příslušné dohody s Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví (WIPO) a nastavena koordinace a harmonizace činností čtyř spolupracujících národních úřadů, které vykonávají činnost VPI jeho jménem. V rámci Evropy se VPI zapojil do harmonizačních aktivit a každoročně se účastní pracovních setkání evropských rešeršních a průzkumových orgánů podle PCT v čele s Evropským patentovým úřadem.

Hlavním cílem VPI je podpořit inovativnost, tvořivost a posílit mezinárodní konkurenceschopnost podnikatelů ze zemí střední a východní Evropy. Usnadnit uživatelům patentového systému přístup k mezinárodnímu systému PCT a nabídnout efektivní možnost získání patentové ochrany v zahraničí. Snahou VPI je, aby vysoká úroveň kvality provedené rešeršní a průzkumové práce spolu s finanční pobídkou, možností vrácení 40 %

z mezinárodního rešeršního poplatku při využití dřívější rešerše provedené národním úřadem, byly pro české, maďarské, polské, slovenské, litevské a srbské přihlašovatele dobrou motivací v optimální míře využít systém PCT a služby VPI ve své obchodní strategii.

Nabídka služeb VPI se rozšiřuje, rozšířily se i webové stránky VPI, jejichž správce provádí Úřad průmyslového vlastnictví. Webové stránky v národních jazycích smluvních států a v angličtině poskytují informace o organizaci a příslušné legislativě, o PCT řízení, o poplatcích a refundacích, o poskytovaných službách.

Kromě úkonů, které spadají do řízení podle Smlouvy o patentové spolupráci, tedy provedení mezinárodní rešerše, provedení mezinárodního předběžného průzkumu, provedení doplňkové mezinárodní rešerše a rešerše mezinárodního typu a vydání příslušných zpráv k nim, se VPI zaměřil i na nabídku tzv. globálních služeb. Tyto služby poskytuje VPI do čtyř týdnů za paušální částku. Služba Globální patentová rešerše je určena pro zájemce z celého světa. Nabízí službu „Rešerše na novost“, jejímž záměrem je nalézt dosavadní stav techniky, relevantní pro předmět předloženého vynálezu pro posouzení jeho novosti a vynálezecké činnosti, s ohledem na možnost podání patentové přihlášky či přihlášky užitného vzoru. Služba „Rešerše na novost s předběžnou zprávou o patentovatelnosti“ nabízí všechny výhody rešerše na novost a podrobně odůvodněné stanovisko, zda předložený vynález splňuje kritéria patentovatelnosti. Pod odkazem na Znalostní centrum na webových stránkách VPI jsou popsány případové studie, zveřejněny výroční zprávy VPI a např. i nejčastější otázky a odpovědi.

Webové stránky Visegrádského patentového institutu jsou dostupné prostřednictvím webových stránek Úřadu průmyslového vlastnictví či přímo: www.vpi.int. ✓

Dodatková ochranná osvědčení

Ing. Miroslav Marek, CSc.,

oddělení průzkumu chemie, patentový odbor

Odbor patentový v rámci své působnosti rozhoduje rovněž o žádostech o udělení dodatkových ochranných osvědčení (dále též jen osvědčení). Jedná se o právní nástroj ochrany účinné látky nebo kombinace účinných látek léčivého přípravku nebo přípravku na ochranu rostlin. Osvědčení nabývá účinnosti uplynutím zákonem stanovené doby platnosti patentu chránícího řešení, které zahrnuje danou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek (tzv. základního patentu). Nejedná se tedy o prodloužení patentové ochrany v celém jejím rozsahu, ale pouze v mezích vztahujících se na předmětnou látku nebo kombinaci. Taková ochrana nemusí cílit pouze na účinné látky nebo jejich kombinace jako takové, ale i na postupy jejich získávání nebo jejich použití. V České republice je za výkon státní správy v oblasti dodatkové ochrany osvědčením odpovědný Úřad průmyslového vlastnictví. Vůči tomuto úřadu má také výrobce informační povinnosti ohledně výjimek z ochrany osvědčením.

Účinná látka nebo kombinace se pro řízení o osvědčení nazývá výrobkem, je-li obsažena v léčivém přípravku, a produktem, je-li obsažena v přípravku na ochranu rostlin. Přípravky obsahující výrobky, resp. produkty musí být předmětem povolení k uvedení na trh (tzv. registrace) vydaného kompetentním národním úřadem nebo, v případě léčivých přípravků, Evropskou lékovou agenturou EMA.

Významným důvodem poskytování ochrany osvědčením je kompenzace investic do výzkumu a vývoje za období, kdy patentově chráněné řešení nemohlo být uvedeno na

trh z důvodu probíhajícího registračního procesu. Taková ochrana na druhou stranu prodlužuje výlučné postavení majitele základního patentu, který úspěšně žádal o osvědčení, na trhu ve vztahu k výrobcům generických nebo biologicky podobných léčivých přípravků. Tito výrobci pak mohou být stavěni do nevýhodného konkurenčního prostředí oproti výrobcům usazeným v třetích

Ochranu osvědčením lze při splnění zákonem stanovených podmínek prodloužit o 6 měsíců na základě pediatrických studií.

zemích s nižší nebo žádnou mírou ochrany. Proto jsou přijímána opatření k podpoře výjimek z ochrany osvědčením týkající se výroby na vývoz mimo EU nebo včasného vstupu generik a biologicky podobných léčivých přípravků na unijní trh co nejdříve po uplynutí doby platnosti osvědčení.

Osvědčení nabývá účinnosti uplynutím zákonem stanovené doby platnosti základního patentu po časové období odpovídající době, která uplynula mezi dnem, ke kterému byla podána přihláška základního patentu, a dnem vydání první registrace ve Společenství, zkrácené o 5 let. Tato ochrana osvědčením nesmí překročit

Osvědčení nabývá účinnosti uplynutím zákonem stanovené doby platnosti základního patentu po časové období odpovídající době, která uplynula mezi dnem, ke kterému byla podána přihláška základního patentu, a dnem vydání první registrace ve Společenství, zkrácené o 5 let.

5 let ode dne nabytí jeho účinnosti. Pouze v případě pediatrického použití lze dále prodloužit dobu platnosti osvědčení o 6 měsíců, jsou-li splněny zákonné podmínky.

Podmínky udělování osvědčení, výpočet doby jeho platnosti a další související náležitosti upravuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky, resp. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1610/96 ze dne 23. července 1996 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro přípravky na ochranu rostlin. Výjimky z ochrany osvědčením pak upravuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2019/933 ze dne 20. května 2019, kterým se mění nařízení (ES) č. 469/2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky (v případě všech tří předpisů se jedná o text s významem pro EHP). Významnou část právní materie týkající se osvědčení

představují i judikáty SDEU. Neobsahují-li uvedené evropské předpisy procesní ustanovení, lze na osvědčení použít procesní ustanovení používaná podle vnitrostátního práva na daný základní patent, ledaže vnitrostátní právo obsahuje zvláštní procesní předpisy upravující osvědčení.

Aby byly splněny podmínky pro udělení osvědčení je třeba, aby ke dni podání žádosti o osvědčení výrobek, resp. produkt a) byl chráněn základním patentem, b) byl předmětem platné příslušné národní nebo centralizované registrace (povolení k uvedení na trh) jako léčivý přípravek, resp. přípravek na ochranu rostlin, c) nebyl dosud předmětem osvědčení, a dále musí být ke dni podání žádosti splněna podmínka, že registrace (povolení k uvedení na trh) podle bodu b) je první registrací (povolení k uvedení na trh) pro daný výrobek jako léčivý přípravek, resp. pro produkt jako přípravek pro ochranu rostlin. Závazně jsou tyto podmínky a související požadavky uvedeny ve výše zmíněných evropských předpisech.

V současné době jsou novelizace předpisů, týkajících se udělování osvědčení, připravovány na unijní úrovni tak, aby zohledňovaly i jednotnou patentovou ochranu. Režim udělování osvědčení se bude pravděpodobně lišit pro země, které jsou zahrnuty do systému jednotné patentové ochrany s Jednotným patentovým soudem, od režimu platného pro ostatní země EU. Komise započala legislativní kroky vedoucí ke sjednocení posuzování podmínek pro udělení osvědčení a souvisejících agend ve všech zemích EU pod jedním centrálním evropským úřadem. Národní úřady by pak na úrovni jednotlivých členských zemí vydávaly osvědčení na základě posouzení žádosti o udělení osvědčení tímto centrálním úřadem. Tyto návrhy jsou ve fázi projednávání.

Před vstupem do EU byla dodatková ochranná osvědčení v České republice udělována podle zákona č. 527/1990 Sb., poté pak přímo podle platných evropských nařízení. Aktuální z nich jsou uvedeny výše.

Statistiky k podaným a platným osvědčením lze dohledat ve Výročních zprávách Úřadu průmyslového vlastnictví: (<https://www.upv.gov.cz/informacni-zdroje/publikace/vyrocní-zprava#>). ✓

Ochranné známky jsou pořád v kurzu: Co přinesla novela zákona o ochranných známkách?

Mgr. Eva Schneiderová,
odbor ochranných známek

V roce 2019 Úřad průmyslového vlastnictví oslavil sto let své existence. V témže roce nabyla účinnosti i dlouho očekávaná novela zákona o ochranných známkách¹. Novelou se tak do českého právního řádu transponovala směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách. Přinesla řadu významných změn v již harmonizovaném známkovém právu na území Evropské unie. Dnes, po poměrně krátké době pěti let aplikace nových pravidel a podmínek, můžeme zatím jen zčásti hodnotit jejich dopad na proces získání známkové ochrany.

V průběhu posledních dvou desetiletí došlo, nejen v podnikatelském prostředí, k výrazným změnám, a to především v souvislosti s rozvojem internetu, ale i dalších elektronických nástrojů a nových forem komunikace. S tímto rozvojem rostou i požadavky dotčených subjektů na efektivní, kvalitní, rychlý a dostupný registrační systém ochranných známek, a to za použití nejmodernějších technologií.

Cílem novely bylo vytvořit konzistentní, a hlavně účinný systém ochranných známek, který povede k snadnějšímu získání právní ochrany, efektivnímu způsobu obrany

proti porušování, a který tak bude přispívat na jednotném evropském trhu k lepší konkurenceschopnosti podnikatelských subjektů.

Novela a změny

Jednou z těch zásadních obligatorních změn v procesu úředního průzkumu přihlašovaných ochranných známek bylo zrušení ustanovení § 6 a souvisejícího § 22 odst. 2 ZOZ², které zbavilo Úřad povinnosti zkoumat starší známková práva jako překážku zápisu později podaných přihlášek. V souladu se směrnicí se tento důvod zamítnutí přihlášek přesunul mezi relativní důvody, které může nově uplatnit pouze osoba, jejíž práva by mohla být pozdější přihláškou dotčena. V praxi tedy již Úřad v rámci věcného průzkumu nezkoumá, zda je přihlašované označení shodné či neobsahuje shodné prvky vedoucí k záměně se starší ochrannou známkou zapsanou pro shodné výrobky a služby. Odpovědnost za péči o své nehmotné statky se tak plně přesunula na jejich nositele, kteří mají právě s rozvojem snadné dostupnosti informací a řadou zákonných prostředků široké možnosti, jak důkladně posuzovat možný zásah do svých práv a jak se takovému zásahu účinně bránit. Zároveň se eliminovala skutečnost, že úřední autorita bez znalosti objektivní situace na trhu a při tak obrovském množství zapsaných národních, evropských a mezinárodních ochranných známek na jednotném evropském trhu

1 S účinností od 1. ledna 2019 vstoupila v platnost novela zákona o ochranných známkách.

2 Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů.

bude zamítat nově vznikající obchodní značky na základe již nepoužívaných, opuštěných či prakticky si nekonkurujících známek v reálném soutěžním prostředí.

Výhodou shora uvedeného je zjednodušení věcného průzkumu přihlášek. Zcela jednoznačně došlo ke zkrácení průměrné doby řízení u zápisu ochranné známky, kdy **od podání ke zveřejnění** přihlášky ochranné známky činila tato doba v roce 2018 3,7 měsíce (u bezchybných přihlášek byla tato doba 2,1 měsíc), v roce 2023 byla průměrná doba od podání ke zveřejnění přihlášky 2,2 měsíce (u bezchybných přihlášek byla tato doba 1,2 měsíce)³. Nicméně provádění důkladných rešerší průzkumovými pracovníky odboru ochranných známek v rámci věcného průzkumu přihlášek je pro účely řádného posouzení zápisné způsobilosti označení i nadále nezbytností.

Další novinkou je, že u přihlášek ochranných známek, podaných po 1. lednu 2019, **odpadla podmínka jejich grafického ztvárnění**. Daná změna je reakcí na modernizaci dostupných technologií používaných podnikatelskými subjekty při označování zboží a v souvislosti s jejich propagací a značí o rychle se rozvíjícím podnikatelském prostředí.

Ochrannou známkou dnes může být **jakékoliv označení**, tvořené **zejména** slovy, včetně osobních jmen, barvou, kresbou, písmeny, číslicemi nebo tvarem výrobku či jeho obalu nebo zvuky, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby a je schopno být vyjádřeno v rejstříku ochranných známek způsobem, který příslušným orgánům a veřejnosti **umožňuje jasně a přesně určit předmět ochrany** poskytnuté vlastníkovvi ochranné známky.

Ochranná známka bude považována za jasnou a přesnou, pokud je **vyjádřena jakoukoliv vhodnou formou** za použití **běžně dostupných technologií**, je-li dané označení vyjádřeno jasným, přesným, samostatným, snadno přístupným, srozumitelným, trvalým a objektivním způsobem.

Podle způsobu jejich vyjádření rozlišujeme ochranné známky na **tradiční**, tzn. graficky ztvárnitelné a **netradiční**, tj. nové formy vyjádření ochranných známek.

Mezi tradiční druhy ochranných známek patří známky slovní, obrazové, prostorové, tvořené pouze barvou, pozíční a ochranné známky se vzorem. Tradiční druhy ochranných známek představují prozatím naprostou většinu přihlašovaných označení.

Netradičními ochrannými známkami jsou pak známky **zvukové, pohybové, multimediální a holografické**.

Postup podání přihlášek a následné řízení je u obou typů známek, tedy tradičních i netradičních, shodný. Způsoby a formy jejich vyjádření v rejstříku jsou přesně stanoveny v Příloze zákona a některé z nich je možné doplnit popisem, který přispívá ke zpřesnění předmětu a rozsahu ochrany. Jedná se o známky pozíční, se vzorem, barevné a pohybové.

S uplynutím pěti let možnosti jejich přihlašování je třeba říci, že netradiční ochranné známky si ještě zcela nenašly cestu k srdci českého přihlašovatele. Určitá setrvačnost v konzervativním přístupu podnikatelů je znát, nicméně je důležité, že právní rámec je pro další vývoj správně nastaven.

Z dostupných statistik můžeme vidět, že od 1. ledna 2019 k **1. dubnu 2024** byly podány a úspěšně zapsány pouze dvě přihlášky **holografických** ochranných známek. Přihlášky **zvukových** ochranných známek byly podány tři, z toho jedna byla zapsána. A přihlášek **pozíčních**

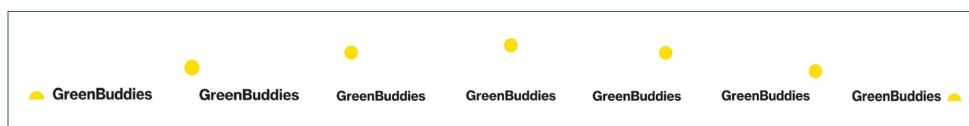
Pozíční ochranná známka, č. z.: 391081. Zdroj: Databáze ÚPV

3 Výroční zpráva Úřadu průmyslového vlastnictví České republiky z roku 2018 a z roku 2023.

ochranných známek bylo podáno pět, pouze jedna, níže uvedená, byla úspěšně zapsána.

Stoprocentním úspěchem u zápisu se mohou pyšnit přihlášky **multimediálních** ochranných známek – všechny tři podané byly úspěšně registrovány.

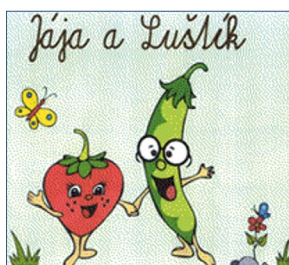
A konečně, od roku 2019 bylo úspěšně zapsáno osm **po-hybových** ochranných známek.

Pohybová ochranná známka, č. z.: 395265. Zdroj: Databáze ÚPV

V neposlední řadě známkový zákon upravuje vedle individuálních ochranných známek i zvláštní typy ochranných známek, a to již dlouhodobě zavedené známky **kolektivní** a od ledna 2019 také nově známky **certifikační**.

Kolektivní ochrannou známkou je ochranná známka, která je způsobilá rozlišovat výrobky nebo služby členů či společníků právnické osoby od výrobků nebo služeb jiných osob.

Kolektivní ochranná známka, č. z.: 344927.

Zdroj: Databáze ÚPV

O její zápis může požádat pouze **právnická osoba**, zejména spolek výrobců, producentů, poskytovatelů služeb nebo obchodníků. Součástí přihlášky pak musí být údaje o totožnosti členů nebo společníků přihlašovatele, kteří mohou kolektivní ochrannou známkou užívat a zároveň **smlouva o užívání**.

Právo užívat kolektivní ochrannou známkou mají pouze členové, nebo společníci zapsaní do rejstříku, a jeho výkon je dán a omezen podmínkami ve smlouvě o užívání. Tento typ ochranné známky i nadále zůstává spíše výjimečně využívaným institutem kolektivní správy průmyslového práva. V rejstříku ochranných známek se nachází k 1. dubnu 2024 celkem 42 zapsaných kolektivních ochranných známek.

Spíše se rozšířil zájem o procesně jednodušší způsob získání ochrany známky v případě více uživatelů, a to formou podání individuální ochranné známky více přihlašovatelům společně, což z pohledu občanskoprávního uspořádání spoluvlastnictví zákon o ochranných známkách nevylučuje.

Nově zavedeným typem je certifikační ochranná známka, kterou se rozumí ochranná známka, která je způsobilá rozlišovat výrobky nebo služby, které **vlastník této ochranné známky certifikoval** pro materiál, způsob výroby výrobků nebo poskytování služeb, kvalitu, přesnost nebo jiné vlastnosti, od výrobků nebo služeb, které takto certifikovány nejsou. Funkcí této ochranné známky tedy není identifikovat konkrétního původce nabízeného výrobku nebo služby, ale **poskytovat** zákazníkovi **záruku určité jakosti, povahy nebo jiné vlastnosti nabízeného zboží, kterou mu nastavením jasně daných pravidel a kontroly jejich dodržování poskytuje vlastník certifi-**

kační ochranné známky. Certifikační ochranné známky slouží k označení výrobků a služeb různých poskytovatelů, které splňují kritéria stanovená **certifikační autoritou**.

Přihláška certifikační ochranné známky musí obsahovat jasná pravidla pro certifikaci zboží a podmínky pro její získání. Tato pravidla jsou veřejně dostupná v rejstříku ochranných známek. Nicméně je nutno mít na paměti, že vlastník takové známky nemůže vyrábět výrobky ani poskytovat služby, které jím budou certifikovány. K dnešnímu dni byly do rejstříku Úřadu zapsány celkem čtyři certifikační ochranné známky, například:

ADVIGREEN

Certifikační ochranná známka, č. z.: 396562.

Zdroj: Databáze ÚPV

Novela známkového zákona z roku 2019 znamenala i nutný, a leckdy ne jednoduchý, technický rozvoj nástrojů Úřadu, co

se týče vedení správního řízení a dostupnosti a správy údajů o ochranných známkách. Ruku v ruce s tím vstoupila do procesu zápisného řízení i rychle postupující digitalizace státní správy, která přináší řadu úskalí v zaběhnutých mechanismech Úřadu. Lze však pohlížet do budoucnosti s optimismem, protože i když se to někdy na počátku nezdá, proces přihlašování a zápisu ochranných známek do rejstříku se stává jednodušším. Řízení je v mnoha ohledech rychlejší, pravidla zápisu ochranných známek jsou modernější a reagují na vývoj nejen v oblasti duševního vlastnictví, ale i v oblasti technologií a nároků uživatelů. Další výzvy jsou však na prahu, umělá inteligence, virtuální realita, klimatická změna, společenské otřesy, to vše se bude promítat i do oblasti průmyslového vlastnictví. ✓

Dynamický vývoj v oblasti ochrany označení původu a zeměpisných označení v EU

Mgr. Žaneta Vinopalová,
odbor ochranných známek

Zeměpisná označení a označení původu (zkratkou známé jako CHOP, CHZO, ZO) jsou důležitým nástrojem pro ochranu a propagaci jedinečných výrobků, jejichž kvalita, vlastnosti a charakteristika jsou spjaty se zeměpisným původem a oblastí produkce. Evropská unie (dále také

Právě zavedením ochrany zeměpisných označení pro nezemědělské zboží má EU mimo jiné zajistit soulad s Ženevským aktem Lisabonské dohody o označeních původu a zeměpisných označení (dále jen „Ženevský akt“), čímž je EU vázána od konce února 2020, který umožňuje získání mezinárodní ochrany a uznávání označení původu a zeměpisná označení pro zemědělské i nezemědělské výrobky v různých zemích světa.

Bezmála po čtyřech letech byly ambiciózní cíle akčního plánu pro duševní vlastnictví v oblasti označení původu a zeměpisných označení naplněny. Na těchto úspěších se podílela mimo jiné i Česká republika během svého předsednictví v Radě EU v 2. polovině roku 2022, kdy zásadní měrou přispěla k finalizaci nového nařízení o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a také k zahájení revize nařízení o zeměpisných označení v odvětví zemědělských produktů, vína a lihovin. Evropské unii se zmíněnými legislativními akty podařilo vytvořit jednotný systém právní ochrany označení původu a zeměpisných označení pro všechny druhy výrobků. Vývojem unijní legislativy a vznikem nových unijních právních předpisů, která jsou přímo použitelná na celém území EU, zanikla možnost národní ochrany označení původu a zeměpisných označení na úrovni členských států EU. V současné době lze žádat o ochranu označení původu či zeměpisných označení na úrovni EU bez ohledu na povahu zboží, čímž jsou taková označení jediným zápisem chráněna ve všech členských státech EU.

Česká republika má v rejstříku EU v současné době zapsáno 43 českých označení původu a zeměpisných označení pro zemědělské produkty a potraviny, z nichž je 17 chráněných označení původu, např. Český kmín,

Zdroj: https://agriculture.ec.europa.eu/farming/geographical-indications-and-quality-schemes/geographical-indications-and-quality-schemes-explained_en#logos

jako „EU“) si je vědoma jejich hodnoty a významu pro zemědělství, ekonomiku a tradici, a proto za posledních pět let přistoupila k několika zásadním krokům, které mají za cíl posílit jejich ochranu a význam. Evropská komise zveřejnila v listopadu roku 2020 nový akční plán pro duševní vlastnictví, který si dal v oblasti ochrany zeměpisných označení a označení původu za cíl zlepšit, zmodernizovat a posílit ochranu zemědělských zeměpisných označení a vytvořit pro území EU systém ochrany také pro tzv. nezemědělské zboží, tedy pro řemeslné a průmyslové výrobky.

Šobeské víno, Všestarská cibule, Pohořelický kapr, a 26 chráněných zeměpisných označení, a to např. Olomoucké tvarůžky, České pivo, Třeboňský kapr, Hořické trubičky, Pardubický perník, Český modrý mák, Štramberké uši a Jihočeská niva.

Co se týče mezinárodní ochrany označení, Česká republika využívá mezinárodní Lisabonský systém ochrany označení původu již od 70. let minulého století, jako členská země Lisabonské dohody o ochraně označení původu a jejich mezinárodním zápisu. Stala se i smluvní stranou revize této dohody, tzv. Ženevského aktu, v září roku 2022. Stejně jako ostatní členské státy EU, Česká republika dostala v rámci přechodných ustanovení unijních nařízení prostor k zachování svých mezinárodních zápisů označení původu. V databázi mezinárodních označení původu a zeměpisných označení nalezneme v současné době několik desítek označení pocházejících z České republiky, jako je např. Českobudějovické pivo, Žatecký chmel, České pivo, Železnobrodské figurky, Český granát, Valašskomeziříčský gobelín, Český porcelán a Kraslické hudební nástroje.

S ohledem na zmíněný vývoj unijních předpisů stojí před českými producenty několik výzev. Minerální soli a minerální vody, které byly dosud považovány za nezemědělské zboží, jsou přijetím nového revidovaného nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1143 o zeměpisných označení v odvětví zemědělských produktů, vína a lihovin, nově řazeny pod zemědělské zboží. Z toho důvodu výrobci a zpracovatelé a jejich sdružení, kteří mají zájem o zachování ochrany označení původu, např. pro Karlovarskou sůl, Mariánsko-lázeňskou minerální vodu, Bílinskou kyselku, Karlovarskou vodu atp., jsou povinni podat vypracovanou žádost o jejich zápis v EU ve lhůtě do 14. května 2025. V souvislosti s přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2411, o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků, je nutné u jednotlivých označení původu nezemědělského zboží, jako je např. České sklo, Český křišťál, Jablonecká bižuterie, Chodská keramika, Vamberecká krajka a Karlovarský porcelán, požádat také o ochranu těchto označení v EU. Sdělení o zachování ochrany spolu s vypracovanou žádostí o zápis zeměpisného označení v EU je nutné skrze Úřad průmyslového vlastnictví doručit do EU nejpozději do 2. prosince 2026. Pokud se tak nestane, ochrana pro tato označení po výše uvedených datech zanikne.

Stejně jako ostatní členské státy EU, Česká republika dostala v rámci přechodných ustanovení unijních nařízení prostor k zachování svých mezinárodních zápisů označení původu.

Nejen Úřad průmyslového vlastnictví, ale i všechny zainteresované strany věří, že nová unijní legislativa podpoří zájem dotčených výrobců a zpracovatelů o zachování chráněných označení původu i pro nezemědělské zboží a podnikání u producentů zemědělských výrobků, lihovin a vín podávání nových žádostí o zápis označení původu a zeměpisných označení v EU. Ochrana označení původu a zeměpisných označení pro zemědělské i nezemědělské zboží totiž dokáže zabránit zneužívání a napodobování výrobků, a dále přispívá k udržení produkce výrobků v daných oblastech, k ochraně zaměstnanosti a k podpoře environmentální a hospodářské udržitelnosti. Navíc může dopomoci udržet sociální a kulturní rozvoj různých oblastí a regionů včetně cestovního ruchu.

Označení původu a zeměpisná označení dokážou zajistit zákazníkům detailní informace o kvalitě a původu zboží a zároveň přinést vyšší zisky výrobcům a zpracovatelům takových chráněných výrobků. Pozitiva označení původu a zeměpisných označení, jakožto specifických práv průmyslového vlastnictví, mohou přinést výhody nejen všem výrobcům produktu nesoucí chráněný název, ale i spotřebitelům a celé české a evropské společnosti. ✓

Epochální výlet úřednický tentokráte napříč dvacátým stoletím **aneb sporná řízení ve věcech ochranných známek včera a dnes**

JUDr. Eva Peřinová,
oddělení sporných řízení

Úvodem

V registračním řízení se kromě absolutních důvodů zápisné nezpůsobilosti, které vychází z určitého veřejnoprávního standardu, pamatuje také na starší práva třetích osob soukromého charakteru, do nichž by ochranná známka mohla zasahovat (tzv. relativní důvody zápisné nezpůsobilosti). Obsah rejstříku ochranných známek se rovněž reguluje pomocí institutů jejich zneplatnění a zrušení.

Cílem tohoto článku je podat ucelený výklad o vývoji jednotlivých právních nástrojů v rámci zákonů platných na našem území od vzniku Československa do současnosti, pomocí nichž se může třetí osoba bránit před zásahem do svých starších práv soukromého charakteru a pomocí nichž lze popřípadě odstranit z rejstříku již zapsané ochranné známky, které pozbyly svého účelu.

První republika aneb rozkvět práva známkového

Rakousko-uherský zákon o ochraně známek z roku 1890¹ byl po vzniku Československa převzat do jeho právního řádu. V několikrát novelizované podobě potom na našem území platil až do roku 1952.

Registračním místem po celou dobu první republiky nebyl právní předchůdce Úřadu průmyslového vlastnictví – Patentní úřad, jak by se z dnešního pohledu očekávalo, nýbrž jím byla obchodní a živnostenská komora, v jejímž obvodu měl majitel ochranné známky své sídlo nebo podnik. Centrální rejstřík ochranných známek potom spravovalo ministerstvo průmyslu a obchodu. Právě v jeho kompetenci bylo rozhodovat případné známkové spory. Právní řád přitom v podstatě až do roku 1995 spory z ochranných známek na základě relativních důvodů připouštěl pouze v rámci výmazu z rejstříku. Zákonem potom bylo stanoveno, že výmaz ochranné známky působí zpětně k datu přihlášky ochranné známky². Proti rozhodnutí ministra obchodu bylo možné podat stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu.

1 Zákon ze dne 6. ledna 1890, č. 19, o ochraně známek, ve znění novely ze dne 30. července 1895, č. 108.

2 Srov. § 4 zákona ze dne 30. července 1895, č. 108 a čl. IV zákona č. 27/1933 Sb., jimiž se měnil zákon ze dne 6. ledna 1890, č. 19, o ochraně známek.

Prvními a na dlouhou dobu i posledními relativními důvody pro odejmutí známkové ochrany byly pohledem současné terminologie pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti a zásah do práva uživatele nezapsaného označení. Výmaz z důvodu pravděpodobnosti záměny, byl formulován tak, že *může se státi, poněvadž známka tato tak podobna jest některé ještě platné známce, pro stejný druh zboží dříve zapsané, že by rozdíl od obyčejného kupce toho kterého zboží mohly býti upozorovány toliko vynaložením zvláštní pozornosti.*³ Ochrana práv uživatele nezapsaného označení potom byla do zákona zanesena v podobě ustanovení, že *žalovati o výmaz známky může také držitel nezapsané značky shodné nebo zaměnitelné s napadenou známkou, jestliže ji užíval pro stejný druh zboží a jestliže tato značka platila prokazatelně v tuzemsku již v době zápisu napadené známky v zúčastněných obchodních kruzích za příznačnou pro zboží jeho podniku.*⁴ Žadatel o výmaz nemohl být úspěšný, jestliže držitel zapsané známky prokázal, že ji užíval právě tak dlouho nebo ještě déle. Tuto výhradu stanovil přímo zákon. Ačkoliv dnes takové skutečnosti v právních předpisech oporu nemají, účastníci soudobého řízení se daných okolností občas dovolávají a spontánně předkládají důkazní materiál.

Jak je patrné z citace dobové zákonné úpravy, výmazu mohlo být dosaženo pouze pro stejný druh zboží. Zákon však tuto podmínku nijak blíže nedefinoval, a tak byl výklad ponechán rozhodovací praxi. Dle dobové judikatury šlo o zboží do té míry příbuzné, že ono zboží označeno stejnou nebo k záměně podobnou známkou jiného podniku může v kupci dotčeného zboží vzbudit domněnku, že jde o zboží z téhož podniku.⁵ Soud se tehdy zabýval otázkou, zda šicí hedvábí je zbožím stejného druhu jako bavlněná příze a nitě. Potvrdil přitom závěry z napadeného rozhodnutí, že *obojí zboží jest šicím materiálem, a hedvábím nelze jinak šíti nežli ve formě nitě zkroucené nebo vlákna niti podobného, takže jde vlastně o hedvábnou nit... soud neshledal, že by tento úsudek byl nějak vadný, neboť je možno zajisté připustiti, že spatří-li obyčejný kupec zboží tak příbuzné, jako jest bavlněná příze a nitě na straně jedné a šicí*

hedvábí na straně druhé, označené stejnou známkou, bude míti za to, že oboje zboží je téhož původu a pochází z téhož závodu. Známkový zákon ohledně hodnocení této otázky obsahoval ustanovení, které v případě vzniklých pochybností zakotvilo poradní hlas obchodní a živnostenské komory. Jak však vyplynulo z judikatury, komora byla vyslechnuta pouze tehdy, když bylo k posouzení dané otázky zapotřebí znalosti speciálních zvyklostí z určitých obchodních kruhů a nejednalo se o běžné předměty denní potřeby.

Ani kritéria hodnocení podobnosti mezi označeními nebyla zákonem definována, z dobové judikatury nicméně vyplývá, že bylo prováděno způsobem blízkým současnosti. Jednotlivým hlediskům v podstatě chybělo jen dnešní názvosloví. K aspektu podobnosti označení se tehdejší soud vyjádřil například tak, že *se nelze při zkoumání podobnosti známek podle práva známkového omeziti na srovnání pouhého celkového dojmu optického, jímž srovnávané známky na pozorovatele působí, nýbrž třeba přihlížeti také k tomu, jakou charakterizační způsobilost mají jednotlivé součástky známky, zejména jest v té příčině zkoumati, zdali již některá součást známky o sobě není tak výrazná, že by i odloučena jsouc od součástí ostatních, mohla býti chápána jako označení původu z určitého závodu.*⁶ Z letmého studia tehdejší judikatury je zároveň patrné, že nebylo neobvyklým argumentem uvádění skutečnosti, že starší ochranná známka nebyla na trhu dostatečně užívána, a proto ji nelze relevantně uplatnit v rámci výmazového řízení.⁷ Stejně jako po mnoho dalších desetiletí však pro tento argument chyběla opora v zákoně. K zakotvení požadavku o prokazování užívání starší ochranné známky v rámci střetu s pozdějším označením do právní úpravy došlo až za dlouhá desetiletí. Výmazový důvod ve smyslu dnešního návrhu na zrušení v důsledku neužívání ochranné známky byl přitom rovněž ještě na další dlouhá léta zapovězen.

Z výše citovaného ustanovení upravujícího práva uživatele nezapsané značky je patrné, že kromě požadavku shody či zaměnitelnosti označení a stejného druhu

3 Srov. § 3 zákona ze dne 30. července 1895, č. 108, jímž se měnil zákon ze dne 6. ledna 1890, č. 19, o ochraně známek.

4 Srov. § 4 zákona ze dne 30. července 1895, č. 108, a jeho následnou novelu, tj. zákon č. 27/1933 Sb.

5 Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu – senátu (ostatní) ze dne 3. 2. 1925, sp. zn. 2057/25 [ASPI ID: JUD17374CZ].

6 Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu – senátu (ostatní) ze dne 6. 9. 1924, sp. zn. 15168/24 [ASPI ID: JUD17309CZ].

7 Srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu – senátu (ostatní) ze dne 22. 5. 1923, sp. zn. 8812/23 [ASPI ID: JUD17074CZ].

zboží, musela být hodnocena otázka tzv. příznačnosti. Prokazovalo se, že z pohledu zúčastněných obchodních kruhů šlo o označení považované za značku původu zboží pocházejícího právě a jen z podniku jejího uživatele. Judikatura potom vymezila, že *zúčastněnými kruhy obchodními se rozumí okruh zájemníků, kteří podle povahy druhu zboží značkou označovaného a rozsahu jeho odbytu mohou s tímto zbožím vejít ve styk.*⁸

Pokud šlo o výmaz na základě žádosti držitele nezapsané značky, lhůta k podání byla ze dvou let prodloužena na roky tři. Lhůtu k uplatnění prvně uvedeného výmazového důvodu zákon nestanovil. Za zmínku však stojí, že novela z roku 1933 vůbec poprvé do našeho známkového práva zanesla důležitost aspektu dobré víry. Stanovila totiž časovou neomezenost možnosti držitele nezapsané značky brojit proti zápisu ochranné známky, pokud ho bylo dosaženo nepoctivě.⁹

Doba temna

V období druhé světové války došlo přirozeně k útlumu zahajovaných sporných řízení a vývoje známkového práva vůbec. S ohledem na poválečné dějiny v bývalém Československu se původně velice slibně a dynamicky rozvíjející známkové právo začalo postupně ubírat směrem sovětského smýšlení.

Přestože nový známkový zákon z roku 1952¹⁰ v určité míře zachoval kontinuitu s předešlými předpisy, z důvodové zprávy k jeho návrhu bylo možné známkoprávní budoucnost předvídat. Obecné teze důvodové zprávy vystihovaly novou ekonomicko-společenskou situaci a překvalifikovaly smysl celé známkoprávní ochrany. Existenci institutu ochranné známky jako takového bylo nutné obhajovat. Důvodem zachování mělo být to, že ochranná známka plní funkci pomocníka při exportu zboží a chrání tuzemské výrobky před nekvalitní cizí podobeninou. Z hlediska vnitrostátního jí byla

přiřazena funkce při ochraně spotřebitelů co do kvality a ceny výrobků. Navzdory této nové známkoprávní filozofii byl v zákoně zachován výmazový důvod dnešním jazykem nazývaný jako pravděpodobnost záměny (dříve „zaměnitelnost“) s nyní již výslovným zmíněním možné shody, přičemž bylo stále možné uplatňovat práva k nezapsanému označení, opět s výhradou, že by návrh nemohl být úspěšný, kdyby odpůrce pozdější ochrannou známku užíval alespoň po stejnou dobu, jako tak činil držitel nezapsané značky. Tříletá lhůta k podání návrhu na výmaz od zápisu napadené ochranné známky z důvodu práv k nezapsanému označení byla zachována, dovětek o časové neomezenosti, jestliže k zápisu došlo nepoctivým způsobem, převzat do nového zákona nebyl. Lhůtu k uplatnění prvně uvedeného výmazového důvodu zákon neupravoval.¹¹ Zmíněné soukromoprávní důvody k výmazu ochranné známky z rejstříku byly sice v zákoně v základu ponechány, ale v nové éře socialistického zřízení svou roli v obchodních vztazích přirozeně ztratily. Epocha socialismu připouštěla hospodářskou soutěž jen ve velmi omezeném rozsahu, a tak spory na poli výmazových relativních důvodů pozbyly svého účelu. Agenda ochranných známek jako celku však byla tentokráte, a již napořád, svěřena právnímu předchůdci Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“), tj. tehdejšímu Úřadu pro vynálezy a zlepšovací náměty.

Známkoprávní obrození

V rámci tzv. přestavby hospodářského mechanismu se zásadní hospodářské reformy měly projevit i v oblasti známkového práva, které za minulé desetiletí neprošlo zásadnější změnou. Zákon z roku 1988¹² ze své úpravy zcela vynechal práva uživatele nezapsaného označení. V rámci přechodných ustanovení byla jeho držitelé pouze deklarována možnost domáhat se výmazu ochranné známky ještě do dvou let od nabytí účinnosti nového známkového zákona. Pravděpodobnost záměny na

8 Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu – senátu (ostatní) ze dne 27. 9. 1929, sp. zn. 17438/29 [ASPI ID: JUD16157CZ].

9 Srov. čl. IV zákona č. 27/1933 Sb. z. a n. – *žalobu o výmaz známky jest podati u ministerstva průmyslu, obchodu a živností nejpozději do tří let od zápisu známky; bylo-li však zápisu dosaženo obmyslně, není žaloba časově omezena a dále čl. 6b. odst. 1 PUÚ [ve znění její revize ze dne 6. listopadu 1925] – pro žádost o výmaz známek zapsaných obmyslně nebude stanovena lhůta.*

10 Zákon č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech, nabyt účinnosti dnem 1. dubna 1952.

11 Srov. § 12 zákona č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech.

12 Zákon č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1989.

straně veřejnosti („zaměnitelnost“) byla jako relativní výmazový důvod přirozeně zachována, přičemž lhůta k uplatnění výmazových důvodů stále stanovena nebyla. Nově byly ze zápisu na základě průzkumu prováděného z úřední povinnosti vyloučeny přihlášky ochranných známek shodné se staršími ochrannými známkami za předpokladu, že výrobky nebo služby byly téhož druhu. Zásadní novinkou daného zákona však byl institut proslulých ochranných známek, jímž byla uznána zvýšená ochrana. Proslulost ochranné známky prohlašoval Úřad na základě žádosti jejího vlastníka a jím předložených důkazů. Za proslulé ochranné známky se uznávaly ochranné známky, které se rozsáhlým nebo dlouhodobým užíváním staly v tuzemsku všeobecně známými a charakteristickými pro jejich majitele a jejich výrobky nebo služby¹³. Zvýšená ochrana spočívala v tom, že shodné kolizní přihlášky ochranných známek byly zamítány bez ohledu na to, zda byly dotčeny tytéž výrobky nebo služby, pro které je zapsána známka proslulá. Ačkoliv se z dnešního pohledu jednalo o čistě relativní důvody zápisné nezpůsobilosti, v rámci věcného průzkumu jejich uplatnění bez ohledu na procesní aktivitu vlastníka ochranné známky zajišťoval Úřad. V každém případě poprvé do zápisného řízení vstoupily i soukromoprávní aspekty. Institut výmazu byl zachován, ale došlo k modifikaci jeho účinků. Vzhledem k tomu, že zákon účinky výmazu *ex tunc* stanovil pouze ohledně odstranění ochranné známky z rejstříku z důvodu absolutní zápisné nezpůsobilosti, účinky výmazu ve vztahu k ostatním důvodům nastaly *ex nunc*.¹⁴ Kromě možnosti uplatnit zaměnitelnou proslulou ochrannou známku s neomezenou ochranou co do výrobků a služeb, zákon nově zakotvil výmaz z důvodu neužívání ochranné známky v podobě, jak jej v podstatě známe dnes. Zajímavostí je, že řízení o výmazu z důvodu neužívání ochranné známky mohl Úřad zahájit i z vlastního podnětu. Administrativní zasahování státu do známkových práv soukromoprávního charakteru bylo pro toto období typické. Nicméně s ohledem na účel zavedení tohoto institutu, kterým

je zamezit hromadění ochranných známek v rejstříku, které již neplní svůj účel, možnost zahájit řízení *ex offio* nelze považovat za zcela nežádoucí, i když dnešní optikou nemyslitelné.

Přestože stávající zákon v zásadě reflektoval československé mezinárodní závazky z oblasti průmyslových práv, stále byl poznamenán dobou svého vzniku, kdy bylo hospodářství řízeno centrálně a stát významně zasahoval do obchodních vztahů. Po Sametové revoluci bylo nutné právní úpravu přizpůsobit rodícímu se soutěžnímu prostředí. Zákon o ochranných známkách z roku 1995¹⁵ vůbec poprvé zakotvil námitky proti zápisu přihlášky ochranné známky do rejstříku. Jednalo se v podstatě o přelomový institut, který konečně umožnil třetím osobám bránit svá práva ještě před registrací kolizního označení. Účelem bylo posílení právní jistoty přihlašovatelů, že jejich označení v podstatě projdou určitým průzkumem ze strany veřejnosti, která bude moci ještě před zápisem ochranné známky do rejstříku hájit svá práva soukromého charakteru, čímž se elimineje počet ochranných známek, jež by se měly následně stát předmětem výmazu. Dokonce bylo stanoveno, že pokud se přihlašovatel k námitkám nevyjádří, bude řízení o přihlášce ochranné známky zastaveno. Kromě stálíce v podobě pravděpodobnosti záměny („zaměnitelnosti“) byla do zákona po delší odmlce zakotvena ochrana práv držitele nezapsaného označení, které před podáním přihlášky ochranné známky získalo rozlišovací způsobilost pro výrobky či služby tohoto držitele v České republice. Vedle ochrany nezapsaného označení byla ještě separátně zakotvena ochrana dle soudobé terminologie tzv. jiného označení – obchodního jména zapsaného do obchodního nebo obdobného rejstříku za podmínky shody nebo zaměnitelnosti s přihlašovaným označením, pokud podnikatel vyráběl shodné nebo podobné výrobky či služby. Jinému označení byla poskytnuta ochrana na základě pouhého zápisu v obchodním nebo obdobném rejstříku. Nový zákon sice nepřevzal institut proslulých ochranných známek, ale

13 Úřadem bylo za dobu existence tohoto institutu prohlášeno za proslulé 82 ochranných známek.

14 Srov. § 23 zákona č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách.

15 Zákon č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, nabyl účinnosti dnem 1. 10. 1995 – původně mělo dojít k velké novelizaci předchozího zákona, k odstranění nežádoucího stavu byla již v roce 1992 navržena novela (resp. zásady pro její vypracování), návrh zásad zákona, kterým se měnil a doplňoval zákon č. 174/1988 Sb., byl po projednání schválen Legislativní radou vlády České a Slovenské Federativní Republiky v květnu 1992, k projednání ve federální vládě však již nedošlo v důsledku rozpadu Československa.

po dobu deseti let od nabytí jeho účinnosti umožnil jejich majitelům je uplatňovat v námitkovém řízení proti zápisu shodného či zaměnitelného označení do rejstříku ochranných známek, přičemž jim byla stále garantována zvýšená ochrana. Námitky rovněž mohl podat majitel starší všeobecně známé známky zaměnitelné či shodné s konfliktní přihláškou, přičemž jí byl rovněž přiznán neomezený rámec ochrany. Dále zákon nově zakotvil ochranu osobnostního práva na jméno a portrét apod., staršího práva z jiného průmyslového vlastnictví a autorského díla. Námitkové relativní důvody se však zcela nepřekrývaly s relativními důvody výmazovými, jako tomu v podstatě je v současné právní úpravě¹⁶. Vyjmutí ochrany nezapsaného a tzv. jiného označení z řízení o výmazu bylo odůvodněno tím, že právo majitele zapsané ochranné známky je zkrátka právem silnějším. Ochrany lze navíc dosáhnout výrokem soudu ve sporu z nekalé soutěže, což se zřejmě týkalo i případného namítání jiného práva z průmyslového vlastnictví či oblasti dotčení na autorském díle. Osobnostní práva v rámci výmazového řízení bylo možné chránit rovněž pouze na základě pravomocného soudního rozhodnutí. Při uplatnění všeobecně známé známky až v rámci řízení o výmazu byla nad rámec námitkových důvodů vůbec poprvé stanovena nutnost existence nebezpečí specifického zásahu do práv, který musel nutně hrozit této známé ochranné známce – užívání napadené ochranné známky by neoprávněně těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobré pověsti všeobecně známé známky nebo jí bylo na újmu. Formulace byla jednak v porovnání se současným zněním nepřesná a i samotná praxe měla k dnešnímu poměrně spleťtému výkladu těchto termínů daleko. Pro možnost uplatnění relativních důvodů zápisné nezpůsobilosti v rámci výmazového řízení byla stanovena pětiletá lhůta vědomého strpění užívání napadené ochranné známky od jejího zápisu¹⁷. K výmazovému důvodu založenému na neužívání ochranné známky potom přibýlo i tzv. zdruhovění ochranné známky. Výmaz na základě soukromoprávních aspektů včetně výmazu v důsledku neužívání nebo zdruhovění ochranné známky měl účinky *ex nunc*.

Pod taktovkou Evropské unie

S blížícím se vstupem České republiky do Evropské unie bylo nutné stále více harmonizovat vnitrostátní právo s právem unijním. Přestože stávající právní úprava vznikla podle vzoru těchto norem, k plné transpozici tehdejší směrnice došlo až zákonem současným¹⁸. Poprvé byl v české známkové úpravě použit termín pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti. Námitkové důvody se rozšířily o oprávnění vlastníka či přihlašovatele ochranné známky zapsané v jiné unijní zemi Pařížské úmluvy podat námitky proti zápisu ochranné známky, která byla přihlášena jeho zástupcem, zprostředkovatelem nebo obstaravatelem ve smyslu článku 6septies Pařížské úmluvy (přihláška podaná tzv. nehodným zástupcem). Do českého právního řádu se zavedl institut ochranné známky s dobrým jménem s neomezenou ochranou co do výrobků a služeb za předpokladu, že by užívání pozdějšího označení neoprávněně těžilo z její rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména či jim bylo na újmu. Ochrana všeobecně známé známky byla ponechána paralelně vedle něj. Znamka s dobrým jménem přitom stejně jako nyní mohla být jak ochrannou známkou formálně registrovanou, tak známkou všeobecně známou. Systematika zákona byla oproti současnému znění zákona v tomto směru odlišná. Všeobecně známá známka bez přidané hodnoty založené na jejím dobrém jméně ztratila výsadu neomezené ochrany. Rovněž došlo k úpravě ochrany práv uživatele nezapsaného nebo jiného označení, až na drobné terminologické odchylky v podstatě do dnešní podoby (i po velké novele z roku 2019 byl výklad zachován). Nově bylo jako námitkový důvod do zákona vtěleno jednání při podání přihlášky ochranné známky v nedobré víře. Námitky mohl uplatnit ten, kdo byl v důsledku takového jednání dotčen na svých právech. Námitkové důvody směřující k ochraně osobnostních práv, práv z jiného průmyslového vlastnictví a autorského díla byly ponechány s drobnými terminologickými úpravami. V rámci zápisného řízení byl Úřadu stále svěřen dohled z úřední povinnosti nad tím, aby rejstřík neobsahoval shodné ochranné známky co do ztvárnění, tak co do identity výrobků nebo

16 S výjimkou nedobré víry přihlašovatele.

17 Oproti současné právní úpravě se jednalo o přímé stanovení počátku běhu lhůty, kterým byl právě zápis do rejstříku.

18 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, byla transponována do zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění účinném přede dnem 1. 1. 2019, který nabyl účinnosti dnem 1. 4. 2004.

služeb. V oblasti soukromoprávních aspektů měl Úřad ještě *ex officio* zamítat přihlášky ochranných známek, které obsahovaly prvky starší ochranné známky, které mohly vést k záměně. Z hlediska terminologie byl ze známkového práva odstraněn pojem „výmaz“. Zánik ochranné známky na základě uplatnění starších práv navrhovatele nově nastal „zneplatněním“ s účinky *ex tunc*. K zániku ochranné známky rovněž mohlo dojít v důsledku jejího „zrušení“ s účinky *ex nunc* (ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení), a to na základě návrhu podaného z důvodu neužívání, zdruhovění, dodatečné klamavosti ochranné známky, popřípadě soudního rozhodnutí, podle něhož je její užití nedovoleným soutěžním jednáním. V případě řízení o návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou z důvodu uplatnění starší ochranné známky zákon nově zavedl možnost, aby navrhovatel požadoval předložení důkazu o jejím řádném užívání. Bylo totiž stanoveno, že ochranná známka nemůže být prohlášena za neplatnou, jestliže starší známka nespĺňuje podmínky užívání. Na poměrně dlouhou dobu došlo k úplnému sjednocení námitkových a relativních návrhových důvodů. Lhůta pro podání návrhu na zneplatnění ochranné známky byla modifikována do neurčitějšího ustanovení. Počátek běhu pětileté lhůty se již nevázal k jejímu zápisu do rejstříku, ale k okamžiku, kdy se vlastník starší ochranné známky, popřípadě uživatel uplatňovaného nezapsaného nebo jiného označení, dozvěděl o užívání pozdější ochranné známky. Časová neomezenost k podání návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou potom byla stanovena pro případ, kdy byla její přihláška podána v nedobré víře.

Novelizace zákona z roku 2019¹⁹ následně přinesla řadu změn. Ve znění této novely je zákon o ochranných známkách účinný v současnosti. Do vnitrostátního práva bylo nutné transponovat novou harmonizační směrnici, která byla šita na míru rozhodovací praxi Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví a dosavadní ustálené judikatuře Soudního dvora. Harmonizační směrnice pro novou právní úpravu již nepřipustila činnost Úřadu z úřední povinnosti v oblasti soukromoprávních aspektů. Dvojitá shoda se stala výhradně námitkovým či návrhovým důvodem, jenž spolu s pravděpodobností záměny na

straně veřejnosti tvoří výchozí relativní důvody zápisné nezpůsobilosti. Ty je možné uplatnit pouze na základě procesní aktivity vlastníka starší ochranné známky. Ze současné právní úpravy byl zcela vypuštěn institut tzv. prvku vedoucího k záměně. Námitkové a relativní návrhové důvody ztratily svou absolutní souběžnost. Nově harmonizovaná právní úprava odklonila institut nedobré víry ze zápisného řízení a ponechala jej pouze jako důvod pro podání návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou. Podat návrh na zneplatnění ochranné známky z důvodu nedobré víry může dle současné právní úpravy kdokoli. Není již nutné, aby tak učinil ten, kdo byl dotčen na svých právech, jak to stanovil zákon před nabytím účinnosti zmiňované novely. V občas mírně terminologicky pozměněných podobách jinak námitkové a návrhové důvody zůstaly zachovány. Zásadní novinkou potom v oblasti sporných řízení bylo zakotvení oprávněného požadavku na předložení důkazu o užívání starší ochranné známky již v námitkovém řízení za zákonem specifikovaných podmínek, rovněž došlo k úpravě tohoto institutu v rámci řízení o návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou. Zatímco účinky zneplatnění ochranné známky nedoznaly žádné změny, ochranná známka se dle současné právní úpravy zrušuje s účinky ode dne podání návrhu, což má s ohledem na zájmy především navrhovatele bez pochyby své opodstatnění.

Závěrem

Vývoj známkového práva a s ním související soukromoprávní aspekty na našem území přirozeně významně poznamenaly dějinné okolnosti. Slibně se rozvíjející moderní známkové právo se po druhé světové válce v podstatě propadlo na samé dno. Přes pokusy o obrodu opět na pozadí politicko-ekonomických událostí zákon o ochranných známkách doznal nakonec harmonizované podoby s právem Evropské unie. I když ne vždy byly prováděné změny obecně vítány s otevřenou náručí, v rámci současného hospodářského systému a propojení světového obchodu nelze než nutnost obecně předvídatelné unifikované známkové úpravy na společném trhu akceptovat a přijímat naopak její benefity. ✓

19 Novelou zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, která nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2019, byla do českého právního řádu transponována směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách.

Prameny

Judikatura a právní předpisy

- Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu – senátu (ostatní) ze dne 3. února 1925, sp. zn. 2057/25 [ASPI ID: JUD17374CZ]
- Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu – senátu (ostatní) ze dne 6. září 1924, sp. zn. 15168/24 [ASPI ID: JUD17309CZ]
- Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu – senátu (ostatní) ze dne 22. května 1923, sp. zn. 8812/23 [ASPI ID: JUD17074CZ]
- Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu – senátu (ostatní) ze dne 27. září 1929, sp. zn. 17438/29 [ASPI ID: JUD16157CZ]
- Zákon č. 19/1890 ř. z., o ochraně známek
- Zákon č. 108/1895 ř. z., jímž se doplňuje a mění zákon o ochraně známek
- Zákon č. 65/ 1913 ř. z., kterým byl doplněn zákon o ochraně známek č. 19/1890 ř. z. č.
- Zákon č. 471/1919 Sb. z. a n., týkající se zatímních opatření k ochraně známek
- Zákon č. 261/1921 Sb. z. a n., kterým se rozšiřuje platnost předpisů o ochraně známek
- Zákon č. 31/1929 Sb. z. a n. , kterým se mění a doplňují trestní řády
- Zákon č. 27/1933 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují předpisy o ochraně známek
- Zákon č. 8/1952 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech
- Zákon č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů
- Zákon č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů
- Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění účinném přede dnem 1. ledna 2019
- Zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách

Literatura

- PÍTRA, Vladimír a kol. Zákon o ochranných známkách. Komentář. Praha: C.H.Beck, 1996, 315 s. ISBN: 80-7179-071-0, 3-406-40368-9

- ŠEBESTA, Kamil, PELÍŠKOVÁ Radka. Ochranné známky a jejich historický vývoj: epravo.cz. [online]. 24. 3. 2011. Dostupný z <<https://www.epravo.cz/top/clanky/ochranne-znamky-a-jejich-historicky-vyvoj-72318.html>>
- VOZÁB, Jakub. Počátky známkového práva v Rakousku a jeho recepce a vývoj v době meziválečného Československa: Právník: teoretický časopis pro otázky státu a práva. [online]. Praha: Antonín Renn, 2013, 152(3). ISSN 0231-6625. Dostupný z www. <https://www.ilaw.cas.cz/upload/web/files/pravnik/issues/2013/3/Vozab_3_2013.pdf >

Dokumenty

- Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a chráněných vzorech. Dostupný z www. <<https://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=8&r=1952>>
- Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Zásady zákona o ochranných známkách č. 174/1988 Sb. Dostupný z www. <https://www.psp.cz/eknih/1986fs/tisky/t0014_01.htm>
- Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách. Dostupný z www. <https://www.psp.cz/eknih/1986fs/tisky/t0075_01.htm>
- Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Důvodová zpráva k návrhu zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách. Dostupný z www. <<https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=4&CT=288&C>>
- Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Důvodová zpráva k návrhu zákona kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (tj. důvodová zpráva k návrhu velké novely). Dostupný z www. <<https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=8&CT=168&CT1=0> >
- Pařížská unijní úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví [též pouze ve znění její revize ze dne 6. listopadu 1925]

Odvolací řízení z pohledu právníka dlouhodobě působícího v rozkladových komisích Úřadu

JUDr. Kateřina Dvořáková, Ph.D., MPA,
oddělení rozklady II

Víte, kolik existuje značek na světě? Dokázali byste vyjmenovat z hlavy najednou 50? 100? Nebo více? A uměli byste je nakreslit i s jejich speciálním fontem a barvami? Znáte alespoň u těch neznámějších značek jejich příběhy? Zajímáte se o průmyslová práva, máte právní vzdělání, ale soukromý sektor vás neláká? Vybavili jste si u následujících značek něco konkrétního? Zda jsou zapsány jako

Zdroj: Databáze ÚPV

ochranné známky, či nikoliv, kdo je jejich vlastník, pro co jsou užívány, jakou mají historii, zda u nich proběhly nějaké spory? Pokud jste na některé výše položené otázky odpověděli kladně, možná by právě vás bavila práce v rozkladových komisích Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „ÚPV“ či „Úřad“).

Ten bude letos slavit 105 let svého fungování, přičemž mým pracovním působištěm se stal na začátku roku 2003. Téměř všichni právníci, kteří zhruba ve stejné době nastupovali do odvolací instance společně se mnou, již z Úřadu odešli, zejména do soukromého sektoru. Právní osazenstvo tak, jak je tvořeno na odvolacích odděleních nyní, se převážně rekrutovalo z osob nastoupivších o řadu let později.

Při mém nástupu na ÚPV se odvolací instance, která připravovala návrhy rozhodnutí o rozkladech pro předsedu Úřadu (kterým byl tehdy doc. Ing. Karel Čada, Ph.D.), nazývala „odvolací odbor“ v čele s ředitelem. Stejně jako nyní se rozkladová komise sestávala z referenta, právního člena a předsedy komise.

Referent měl na starost hlavní přípravu návrhu rozhodnutí, právní člen kontroloval právní stránku, a za celý návrh byl odpovědný předseda komise. Jelikož většina členů rozkladových komisí měla technické vzdělání, nedostatek právníků v odvolacím odboru se řešil „půjčováním“ právního člena z právního oddělení Úřadu. Ředitel odboru nebyl (na rozdíl od stávající situace) členem rozkladové komise, což mělo své výhody i nevýhody.

Pracovní náplň právníků, kteří působili v odvolacím odboru, byla rozmanitější, neboť se všichni kromě ochranných známek a označení původu/zeměpisných označení zabývali také technickými řešeními. V porovnání se současností působili v odboru dvě, a v jednu dobu i tři sekretářky.

Po vstupu České republiky do EU začal Úřad využívat možnosti vysílání tzv. národních expertů do Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM), nyní přejmenovaného na Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

Po vstupu České republiky do EU začal Úřad využívat možnosti vysílání tzv. národních expertů do Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM), nyní přejmenovaného na Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO). Ač jsem v odvolacím odboru pracovala relativně krátce, jeho ředitel mi tehdy poskytl šanci tuto příležitost plně využít. Roky 2007 až 2011 jsem tak strávila v OHIM (Second Board of Appeal) na pozici „legal assistant“, a dělala totožnou práci, jako na ÚPV, tj. připravovala návrhy druhostupňových rozhodnutí, jakkoliv jsem pod nimi nebyla oficiálně podepsaná, neboť jsem nebyla členem rozkladové komise. Plán byl srovnatelný, jednalo se o zhruba šedesát návrhů rozhodnutí o odvoláních ročně. Pracovních benefitů bylo neskonalé více, než mohl jakýkoliv národní úřad v tu chvíli nabídnout. Pokud odhlédneme od finanční stránky věci, jednalo se zejména o zdokonalení angličtiny a zvládnutí španělštiny, každodenní práci s těmi nejzajímavějšími lidmi z oboru z různých zemí EU, flexibilní pracovní dobu, přístup k odborným publikacím a dostatek času k sebevzdělávání. Prestiž práce se projevovala zejména v tom, že vydaná rozhodnutí byla přezkoumávána a z velké části i potvrzována na evropské úrovni (mohla jsem si tak vyzkoušet zastupování OHIM před Tribunálem), diskutována v odborných

kruzích včetně tehdy velmi populárního blogu „IPKat“ a publikována v cizojazyčných právnických žurnálech.

Po ukončení vyslání jsem se v roce 2011 vrátila do reorganizované struktury odvolací instance Úřadu, která platí doposud. Hlavní změna spočívala v rozdělení na tzv. technická a netechnická oddělení, v čele s vedoucími. S ohledem na dlouhodobý trend nápadu nových případů bylo na technická řešení vyčleněno jedno oddělení a zbývající dvě se věnují právům na označení. Reorganizace tak znamenala transformaci v náplni práce, spočívající ve specializaci na jednotlivé obory, což ze svého pohledu považuji za nenahraditelnou škodu. Odchod řady lidí s technickým vzděláním do důchodu a nástup řady nových osob s právním vzděláním způsobil to, že právních členů bylo nyní v každém oddělení dostatek. Proto se tradice právních členů rozkladových komisí, vyčleňovaných z právního oddělení, zrušila, jakkoliv byla načas ve výjimečných případech nahrazena externími členy mimo Úřad (odborníci z oboru). Všechna tři oddělení však mají oproti minulosti pouze jednu administrativní sílu.

Hlavní náplň práce právníka, tj. příprava návrhů rozhodnutí o rozkladech, případně podílení se jako právní člen na návrzích jiných kolegů, se ale po dobu mého působení na Úřadu nijak nezměnila. Další pracovní činnosti zahrnují vyřizování úkonů administrativního charakteru (např. posílání rozkladu k vyjádření, prodlužování lhůt), spolupráci s ostatními odděleními Úřadu, zejména s právním (např. na změnách právních předpisů, na vyjádření k žalobám podaným proti rozhodnutí o rozkladu či ke kasačním stížnostem, případně přímo zastupování Úřadu před soudem v rámci ústního jednání). Pro některé osoby je lákavá možnost přednášení (na seminářích, konferencích či v rámci Institutu průmyslověprávní výchovy, nebo pro zahraniční návštěvy), publikační činnost, spolupráce s EUIPO/WIPO na různých projektech atd. Samozřejmostí je on-line či prezenční vzdělávání; každý měsíc se koná řada akcí, na něž je možné se přihlásit. Počet cizojazyčných seminářů v průběhu let rapidně vzrostl s tím, jak se zvyšuje aktivita spolupracujících Úřadů.

Zhruba 80 % práce tedy spočívá ve studiu spisů a následného vytváření návrhů rozhodnutí, jejichž délka se rok od roku prodlužuje. V době mého nástupu do zaměstnání mělo průměrně dlouhé rozhodnutí dvanáct až patnáct stran. Můj návrh rozhodnutí, týkající se všeobecné

Zdroj: Databáze ÚPV

známosti namítané ochranné známky měl stran devatenáct, což v době před dvaceti lety bylo považováno za nadstandardní. Přesnou statistiku jsem nezjišťovala, ale odhaduji, že v posledních letech se průměrná délka návrhu rozhodnutí o rozkladu ustálila zhruba na třiceti stranách. S vyšším počtem stran se logicky úměrně zvyšuje také čas k jejich přípravě, jakkoliv je obecně kladen důraz na zkracování délky řízení, což platí i pro řízení o rozkladech v rámci ÚPV.

Důvody pro tuto změnu jsou různého druhu, zejména se však jedná o stálý vývoj národní právní úpravy v souladu s harmonizací práva EU včetně komplexní judikatury. Obsahově se tak rozklady v průběhu času dost proměnily. Trend, kdy byly argumentačně podrobné rozklady podávané zpravidla pouze advokáty či patentovými zástupci z renomovaných kanceláří, je nyní na ústupu, a to s ohledem na zvyšující se jazykovou vybavenost mladších ročníků, dostupnost oficiálních překladů judikatury a možnost užití AI (zejména v třídění). Ve standardních případech tak účastník v podstatě nemusí být ani zastoupen, pokud má čas a trpělivost, aby si určité argumenty v judikátech sám vyhledal, a ušetřil si tak náklady zastupování.

Dříve trvalo napsat návrh průměrně složitého rozhodnutí (počítaje v to celkovou dobu včetně prostudování spisu) mezi dvěma až pěti dny, nyní je délka násobně vyšší, a u některých složitých případů i v řádech měsíců. Ani po tolika letech práce na Úřadu se mi však zatím nepovedlo dosáhnout počtu sto stran. Svou nejobsáhlejší kauzu jsem zvládla na „pouhých“ devadesáti dvou stranách, délka však nebyla vůbec na obtíž, jednalo se totiž o historicky, právně i obchodně velmi zajímavý případ označení původu. S ohledem na změnu kompetencí Úřadu u tohoto institutu bude bohužel takových jedinečných případů rapidně ubývat, teoreticky je možné, že to byl můj poslední. Původní roční plán šedesáti napsaných rozhodnutí se tak změnil, jak s ohledem na zvyšující se složitost případů (resp. rozkladovou argumentaci), tak kvůli klesajícímu počtu případů.

Celý návrh rozhodnutí o rozkladu připravuje jedna osoba, což má své výhody (zná celý spis nejpodrobněji) i nevýhody (napsat návrh trvá delší dobu, neboť jej musí sestavit zcela sama). Tento postup se v době mého působení

v EUIPO neuplatňoval, neboť u jednodušších krátkých spisů měla skutkovou podstatu na starost sekretářka, a na můj pracovní stůl se tak některé případy dostaly již předpřipravené. To šetřilo čas, neboť právní asistenti doplnili pouze některé detaily a mohli rovnou začít pracovat na odůvodnění. To by v podmínkách ÚPV samozřejmě nešlo. Jakkoliv se jednalo o mechanické přepisování textu rozkladu, jde o časovou náročnost zasahující do pracovního harmonogramu jedné administrativní síly, pracující pro všechna oddělení. Navíc, pro některé právníky může samostatné opisování skutkové podstaty představovat výhodu, neboť si během přípravy vycizelují názor na věc. Stejně tak na EUIPO existuje útvar (Registry), který se stará o prodlužování lhůt, přeposílání rozkladu a vyjádření k rozkladu účastníkům řízení, takže referenti se skutečně zabývají jenom odůvodněním případu.

Rozdíl byl i ve vedení fyzického spisu. EUIPO se prezentoval již v té době, že má za cíl být „paperless office“, kdy spis existoval v digitální podobě, přičemž papírová verze důkazů, která ještě v řadě případů byla dodávána faxem či poštou, byla uskladněna v archivu, a donášela se pouze na základě požadavku. Pracovníci prvního ani druhého stupně tedy neměli k dispozici tištěný originál spisu, ten se procházel v počítači. V praxi to u prvního stupně ovšem vypadalo tak, že se stejně řada položek tiskla (lépe se to četlo a vyhodnocovalo), jelikož než by se donesly vytištěné důkazy z archivu, uplynula by lhůta k napsání rozhodnutí, která byla u prvního stupně neskutečně krátká (u některých typů spisů méně než jeden den). Ty důkazy se následně vyhodily/skartovaly. Pokud byl podán rozklad, útvar Registry z elektronické verze vyrobil kopii, tj. vytisknul celý spis, který se pak zachoval i pro případný soud. Jakkoliv se přísně dodržoval tisk na recyklovaný papír, pojem „paperless office“ to úplně nenaplňovalo. Domnívám se, že stav na Úřadě, kdy existuje jedna jediná verze spisu cestujícího po ÚPV či soudu (v rámci přezkoumání správního rozhodnutí), spolu s rovnocennou elektronickou verzí (z níž se dají vytvářet případné kopie), je rozumnější, smysluplnější a časově výhodnější.

V České republice soud samozřejmě vyžaduje originál spisu, přičemž k vydání rozsudku dochází průměrně po několika letech. S ohledem na zhruba stálý počet osob odvolacího oddělení je opětovná příprava, diskuze, psaní či čtení návrhu rozhodnutí jedné a té samé kauzy, po

přezkoumání soudem, celkem běžnou normou. Někdy dokonce i několikrát, nejprve od soudu (Městského či Nejvyššího správního), později od prvního stupně v rámci nově podaného rozkladu, potom znovu od soudu (v různých instancích) a tak pořád dokola. Jak se k této věci kdo postaví, je jeho osobní záležitost, a koneckonců úřední osoby musejí zachovávat nestrannost. Nicméně zkuste si představit strávit několik měsíců pracovní doby přípravou návrhu rozhodnutí, u kterého tušíte, že cílem zástupců stran či přímo zapnutých účastníků je co nejdelší a umělé prodlužování sporu, takže případ opětovně půjde k soudu, ať ho vyargumentujete jakkoliv. Pokud vám už počtvrté ta samá kauza zase přistane na stole s tím, že vy o ní přece víte nejlíp, tak se ve většině případů dostaví různé emoce, profesionál neprofesionál. Flegmatici mají v tomto případě největší výhodu, neboť se umí lehce dostat do modu indiferentnosti. Ostatní projeví větší či menší nechuť se jí znovu zabývat, speciálně pokud nesouhlasí s názorem soudu nebo s většinovou převahou hlasů rozkladové komise. Pokud se případ nepovede předat jinému referentovi, potom emocionálnější jedinci při přípravě dalšího úplně zbytečného návrhu rozhodnutí (kdy ostatní přidělené spisy čekají) zuří, případně hledají nové možnosti pracovního uplatnění, ať již v rámci ÚPV, či jinde. Ani mně se tento stav nevyhnul, a to během přípravy šestého návrhu rozhodnutí v jedné a té samé věci, kdy jsem si již předpřipravila výpověď. Čeká v notebooku, až se na obzoru objeví příkaz k napsání sedmé verze...

Práci na odvolacím oddělení mohu doporučit právníkům, kteří se chtějí věnovat úzké specializaci, v níž se mohou profesně rozvíjet, jsou zvědaví, pečliví a jazykově vybavení. Také těm, kterým nevadí samostatná práce, zajímá je věda, technika a marketing, a rádi argumentují písemnou formou. Ze všeho nejvíce by toto zaměstnání bavilo osoby, kteří jej nebudou brát jako každodenní rutinu, ale které zajímají příběhy lidí, kteří vytvořili různá označení/technická řešení, jež si dále žijí svým vlastním životem, a s nimiž se dennodenně my ostatní, jakožto spotřebitelé, setkáváme. Bude vyhovovat typům cenícím si pevnou pracovní dobu; osobám, které se chtějí sebevzdělávat a které vidí v práci ve služebním poměru spíše výhody než nevýhody.

Nespornou výhodou oproti práci v soukromém sektoru je možnost práce v zahraničí, a to až v řádu několika

let, jak jsem již uvedla výše. V advokátních i patentových kancelářích je obtížnější vyjednat si dlouhodobý zahraniční studijní či pracovní pobyt při současném udržení pracovní pozice. Při pracovním nasazení v soukromém sektoru je také těžší docílit vyššího formálního vzdělání. Pokud si absolvent magisterského programu hodlá dodělat doktorát, bude to rozhodně jednodušší ve veřejné správě. Nejedná se čistě jen o čas, ale i o snazší přístup k odborným publikacím, databázím atd. Z vlastní zkušenosti mi vyplynulo, že v patentových i advokátních kancelářích je nesnadné prosadit si nejenom roční stáž, ale i např. měsíční dovolenou, např. pokud rádi cestujete do destinací, kam jet na 14 dní nedává smysl. Na Úřadě to je přece jen menší problém, s ohledem na počet kolegů vás vždy totiž někdo zastoupí. Do veřejného sektoru postupně pronikla i možnost využít práci z domova, k čemuž významnou měrou přispěla digitalizace státní správy, včetně ÚPV.

Práce v odvolací instanci ovšem není pro lidi, jimž vadí samostatná (čti většinou osamělá) práce u počítače a potřebují akčnější způsob prožití pracovní doby ve smyslu adrenalinu u soudu/úřadů. Pracovníci musí rovněž ustát fakt, že pracují na řadě (mediálně) známých případů, a přitom musí zachovávat mlčenlivost. Stejně by tomu mělo být i v rámci jiných oddělení, neboť dokud není rozhodnutí vydáno, resp. nenabyla právní moci, stále se jedná pouze o názor referenta, eventuálně členů komise, a jednotliví členové jej mohou mít také rozdílný.

Čeho si nesmírně cením, jsou nepřeborné možnosti prohlubování profesní kvalifikace, které jsou k dispozici zaměstnancům Úřadu. Jedná se i o zajímavé nabídky vyslání do zahraničních institucí, stáží a stipendií v různých státech světa (byť omezených na určitou věkovou hranici, případně možností opakování). Vzájemná komunikace probíhá i v rámci odvolacích instancí ÚPV a EUIPO, jakkoliv se odvolací oddělení Úřadu nemůže počtem zaměstnanců srovnávat s Boards of Appeal a jeho podpůrným organizačním aparátem. Oproti minulým letům však poněkud postrádám širší profesní záběr a nebránila bych se větší spolupráci s technickým oddělením, aby nedocházelo k úzké specializaci právníků, kteří sice všichni znají známkové právo, ale pouze někteří jsou experti i na právo patentové. Stejně tak by nebylo od věci mít větší organizační aparát, aby se právníci mohli věnovat více odborné činnosti než administrativě. ✓

Odbor patentových informací se představuje a vzpomíná

Odbor patentových informací (OPI) tvoří z hlediska organizační struktury Úřadu průmyslového vlastnictví (Úřad) co do počtu oddělení i počtu pracovníků jeho nejrozsáhlejší útvar. Než získal svoji současnou podobu, prošel dlouhým vývojem z hlediska své působnosti a zajišťovaných agend. Postupně k němu začaly být přičleňovány činnosti, které přesáhly rámec patentových informací a které jsou pro řízení správních agend souvisejících s funkcemi a činnostmi moderního patentového a známkového úřadu nepostradatelné. Původním úkolem odboru patentových informací bylo budovat patentové fondy za účelem provádění věcného průzkumu přihlášek vynálezů, zpřístupňovat je veřejnosti a poskytovat veřejnosti služby v oblasti průmyslověprávních informací a ochrany průmyslového vlastnictví. Tyto úkoly zajišťovala tři oddělení – oddělení patentových fondů, oddělení studovna a oddělení výroby spisů. Na začátku nového tisíciletí, především v souvislosti s rozvojem moderních informačních technologií, digitalizace, ale také se vstupem České republiky do Evropské unie, se dosavadní činnosti odboru začaly výrazně transformovat a postupně k němu byly připojeny agendy další, které byly dříve součástí jiných útvarů. Nejdříve došlo k připojení do té doby samostatného oddělení Institut průmyslověprávní výchovy, následně začal být odbor v rámci Úřadu odpovědný za problematiku informačních systémů a technologií (nyní ji spravují dvě oddělení) a nakonec to bylo oddělení vstupní a poplatkové. Ředitel OPI rovněž odpovídá za implementaci a udržování systémů řízení bezpečnosti informací, kvality a kontinuity podnikání dle mezinárodních norem ISO. Na následujících stránkách budou jednotlivé útvary spadající pod odbor patentových informací představeny blíže.

Oddělení vstupní a poplatkové

Oddělení vstupní a poplatkové přijímá přihlášky průmyslových práv a žádosti do přihláškového řízení, poskytuje vstupní prvotní informace ve věci podaných přihlášek a žádostí. To zahrnuje především kontrolu správnosti a úplnosti podaných dokumentů. Úřad přijímá nejen podání týkající se spisového řízení, ale také mimospisová podání, do kterých spadají především dotazy obecného charakteru, objednávky rešerší, žádosti o součinnost a mnoho dalších typů podání. Druhou část jeho povinností zaujímá správa správních a udržovacích poplatků. Zajišťuje, aby všechny poplatky byly v souladu s platnými předpisy.

Časy, kdy jedinou možností pro doručení písemností bylo použití poštovních služeb, osobní doručování nebo použití faxu, nenávratně zmizely. Tyto způsoby sice zcela nezahynuly, ale byly vytlačeny na okraj nástupem elektronické komunikace. Úřad veřejnosti nabízí tři elektronické cesty. Cestu **e-mailovou**, kterou lze zaslat jakékoliv podání na úřední adresu posta@upv.gov.cz. Taková podání mohou mít dvě podoby. Buď je podání zasláno bez zaručeného elektronického podpisu, potom je podatel povinen v souladu se Správním řádem doložit své podání do pěti dnů originálem, nebo je podání podepsáno zaručeným elektronickým podpisem. Další možností elektronické komunikace je využití **datové schránky**, jejíž obslužnost zajišťují pracovníci elektronické podatelny, kteří zpracovávají přijatá podání a v případě podání přihlášky odesílají zpět spisovou značku přihlášky konkrétního průmyslového práva. Mnohem zajímavější možností je však třetí a poslední elektronická cesta podávání – podávání prostřednictvím on-line aplikace **ePortál (Úřad průmyslového vlastnictví (gov.cz))**, které je omezeno pouze na

spisová řízení a které umožňuje podání nových přihlášek nebo odeslání žádostí k již existujícím spisovým řízením. On-line podávání má proti prvním dvěma způsobům nespornou výhodu v tom, že veškeré údaje z elektronických formulářů jsou automaticky převedeny do databáze Úřadu průmyslového vlastnictví v okamžiku jejich doručení do Úřadu přesně tak, jak je podatel vyplnil. Není podstatné, zda je, nebo není pracovní doba nebo dokonce pracovní den. Podání je automaticky zaregistrováno. Tato cesta je výhodná obzvláště při podávání nových přihlášek. Po obdržení nové přihlášky je automaticky vygenerována spisová značka přihlášky průmyslového práva, pod kterým bude přihláška vyřizována, a automatickým systémem je odeslán vygenerovaný PDF formulář zpět odesílateli s údaji o platbě včetně vygenerovaného variabilního symbolu a QR kódu pro jednoduché zaplacení správního poplatku. Podatel tak během několika minut zná číslo své přihlášky a má možnost uhradit ke konkrétní přihlášce poplatek za podání pod správným variabilním symbolem. Nové přihlášky mohou jít do řízení až po zaplacení správního poplatku za jejich podání, takže čím dříve je poplatek uhrazen, tím dříve je přihláška předána do odborného útvaru k řízení. Elektronická komunikace nabízí rychlé a kvalitní předávání informací, na které je možné ze strany příjemce bezprostředně reagovat. To urychluje nejen evidenci takových podání, ale i rychlost jejich vyřizování. Využívání elektronické cesty zaslání nových přihlášek, žádostí či vyjádření, týkající se spisového řízení, umožňuje uživatelům těchto prostředků užití rychlého způsobu komunikace, což je často velmi důležité pro možnosti dodržení lhůt nebo získání prioritního data nově podané přihlášky.

I když cílem Úřadu je neustálé zkvalitňování služeb pro veřejnost a zajišťování co možná nejvyšší míry informovanosti o dostupných prostředcích elektronické komunikace tak, aby si každý mohl zvolit pro sebe nejvýhodnější alternativu, stále zůstává i možnost učinit podání poštou nebo osobně. Po přijetí podání v papírové formě pověřenými pracovníky oddělení provedou digitalizaci přijatých dokumentů. Jestliže se jedná o přihláškové podání přijaté poštou, je odesláno zpět podateli potvrzení o přijetí přihlášky s uvedením spisové značky konkrétního průmyslového práva. Velkou nevýhodou písemného podání je však skutečnost, že při následné digitalizaci především přiložených vyobrazení může být jejich kvalita odlišná od papírového dokumentu, a to hlavně v barevných

odstínech. Z tohoto důvodu je vždy mnohem výhodnější zvolit formu podání elektronickou cestou, protože kvalita dodaného podání je nezměněna. Při podání poštou přihlašovatel obdrží spisovou značku přihlášky, a tudíž i informaci pro tvorbu variabilního symbolu, až po přijetí potvrzení o přijetí přihlášky.

Druhou významnou povinností oddělení vstupního a poplatkového je správa správních a udržovacích poplatků, které jsou hrazeny na různá čísla účtu. Tzn., že poplatník, který platí správní poplatky, udržovací poplatky národních patentů a udržovací poplatky evropských patentů, musí platbu provést na číslo účtu, které je pro konkrétní platbu určené. Platba uvedených poplatků je upravena obecnými i zvláštními zákony upravujícími často odlišně možný způsob platby, lhůty a další procesní postupy. Správní poplatky jsou stanoveny zákonem č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, přílohou tohoto zákona je Sazebník správních poplatků, kde v části XI. v odstavci 1 jsou uvedeny poplatky, které jsou hrazené pouze Úřadu. Projednání některých žádostí nebo návrhů podléhá spolu s úhradou správního poplatku i složení kauce. Správní poplatky lze platit bankovním převodem na účet správních poplatků. U platby bankovním převodem je dnem platby den, kdy byl poplatek připsán na účet Úřadu, nikoliv den odeslání platby. Pro identifikaci platby správních poplatků je důležitý variabilní symbol platby, který umožňuje správné přiřazení poplatku k dané žádosti nebo nově podané přihlášce. Úřad denně obdrží od České národní banky elektronický výpis plateb správních poplatků. Tento výpis je elektronicky převeden do systému SyPP, odkud je možné buď automaticky pomocí programu, nebo ručně připárovat poplatky k nově podaným přihlášкам nebo zpoplatněným podáním. Správní poplatky lze hradit také hotově v pokladně správních poplatků umístěné v budově Úřadu. Správní poplatky do výše 5 000 Kč lze ještě do konce roku 2024 platit vylepením kolkové známky. Novelou zákona o správních poplatcích bude totiž tato možnost platby zrušena ke dni 31. 12. 2024. Dalšími poplatky, které Úřad vybírá, jsou udržovací poplatky, které jsou vyměřovány a vybírány podle zákona č. 173/2002 Sb., o poplatcích za udržování patentů a dodatkových ochranných osvědčení pro léčiva a pro přípravky na ochranu rostlin. Udržovací poplatky národních a evropských patentů lze rovněž platit hotově v pokladně Úřadu nebo bankovním převodem na číslo

účtu k této platbě určené, a to bez žádosti. Stačí provést pouze platbu ve správné výši příslušného roku se správným variabilním symbolem a po připsání poplatku na účet Úřadu automatický párovací systém platbu připáruje k příslušnému patentu a následně je automaticky prodloužena platnost patentu o další rok.

Činnost oddělení prošla v posledních pár letech významnou změnou ve způsobu podávání a přijímání dokumentů. Významně se změnil poměr podávání v papírové podobě a elektronicky. Nyní je téměř 95 % podání přijímáno elektronickou cestou, takže i mnoho navazujících činností je prováděno automaticky. Cesta digitalizace, kterou Úřad stále více zdokonaluje a propaguje, nabízí stále lepší podmínky pro to, aby 100 % podání bylo realizováno elektronicky.

-nk-

Oddělení patentových fondů

Ačkoliv podle názvu by se mohlo zdát, že oddělení patentových fondů má ve své pracovní náplni hlavně a jedině budování a péči o patentové fondy, již dávno tomu tak není. V průběhu času některé činnosti ustoupily do pozadí a nové se naopak vyprofilovaly.

Ještě těsně před rokem 2000 se v oddělení věnovalo několik pracovníků pouze pořádání a průběžnému zakládání patentových dokumentů, které nám byly zasílány patentovými úřady z mnoha zemí světa, do fondů podle mezinárodního patentového třídění. Stejně tak byly patentové dokumenty publikované naším Úřadem rozepisovány zahraničním úřadům. Stále postupující elektronizace časem vše změnila a přesunula téměř všechny dokumenty do virtuálního prostředí, kde se s nimi mohou uživatelé setkat v elektronické podobě v databázích. Nicméně stávající sbírky dokumentů jsou uchovávány a je o ně pečováno, přičemž je stále veden a budován fond národních dokumentů.

Oddělení má na starosti provoz studovny pro veřejnost, mezi jejich hlavní činnosti náleží především naplňování informačních potřeb jejich

uživatelů a návštěvníků. Objednatelům služby průběžného sledování stavu techniky pomáhá udržet přehled o vývoji v jejich oboru a pravidelně jim zasílá nově publikované dokumenty. Studovna také poskytuje zázemí pro setkání přihlašovatelů s pracovníky odborných útvarů při nahlížení do spisů.

Správa internetových stránek a facebookového profilu Úřadu se také řadí mezi činnosti oddělení a dbá, aby byl jejich obsah stále aktuální a přinášel čerstvé informace.

Dalším úkolem oddělení je podpora činnosti kolegů z odborných útvarů Úřadu. Součástí oddělení je knihovna se sbírkou tuzemských i zahraničních odborných publikací a periodik z mnoha oborů vědy a techniky. Jejím cílem je zajišťování odborné literatury a odborných článků, které pro potřeby kolegů, nejčastěji pracovníků průzkumu, jsou vypůjčovány ze sbírek specializovaných knihoven.

Oddělení dále zajišťuje také nabídku vzdělávacích akcí pro pracovníky Úřadu organizovaných Evropským patentovým úřadem (EPO) a Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), čímž doplňuje činnost Institutu průmyslověprávní výchovy.

Oddělení se zapojilo i do snah o zvýšení povědomí o duševním vlastnictví a průmyslových právech u žáků základních škol a studentů středních škol. Organizujeme pro ně různé akce, jejichž program se opakuje v ucelených blocích. Úvodní prezentace seznamuje mladé publikum s duševním vlastnictvím jako celkem a podrobněji s průmyslovými právy. Příklady ilustrující jednotlivé druhy

Studovna. Zdroj: ÚPV

Institut průmyslověprávní výchovy (Institut) vznikl za účelem zajišťování vzdělávání v oblasti průmyslového vlastnictví. Podnikový institut při Úřadu pro patenty a vynálezy byl zřízen 31. srpna 1963. Výuka byla zahájena již 19. září 1963. V roce 1995 přešlo pod Institut vydávání časopisu Průmyslové vlastnictví.

práv jsou voleny podle oboru, ve kterém pracují hosté, kteří v programu také vystupují. S Úžasným divadlem fyziky si naši mladí návštěvníci vyzkoušeli zábavné pokusy založené na fyzikálních principech a dozvěděli se o patentech, v nichž jsou tyto principy uplatněny. S hosty z Astronomického ústavu Akademie Věd ČR jsme pozorovali oblohu a seznámili se s patentovanými technologiemi z oboru astronomie. Od lektorů z Národní technické knihovny (#robotikaNTK) se na „Dnu s roboty“ děti dozvěděly, jak se v tomto oboru uplatňují průmyslová práva. Tato součást práce je pro nás obohacující a budeme se snažit i nadále vyhledávat další zajímavé partnery ke spolupráci, aby naše nabídka programů byla pro školy atraktivní.

V úzké spolupráci s Institutem průmyslověprávní výchovy oddělení zajišťuje účast na tuzemských i některých zahraničních veletrzích a výstavách.

-ekř-

Oddělení Institut průmyslověprávní výchovy

Institut průmyslověprávní výchovy (Institut) vznikl za účelem zajišťování vzdělávání v oblasti průmyslového vlastnictví. Dnes jsou však jeho aktivity mnohem rozsáhlejší. Svoji činnost Institut zahájil v roce 1963, kdy po mnohaletých peripetiích mohlo dojít na základě ministerského výnosu k institucionalizaci a adresnému vzdělávání pracovníků ve vynálezečství, zlepšovatelství, vědecko-technických a ekonomických informacích, ochranných známkách a chráněných vzorech. Vzdělávací zařízení mělo v souladu s tehdejší právní normou formu podnikového institutu. Podnikový institut při Úřadu pro patenty a vynálezy byl zřízen 31. srpna 1963. Výuka byla zahájena již 19. září 1963. Ve stejném roce Úřad získal koncesi na vydávání učebnic a skript v Knižnici při Úřadu pro patenty a vynálezy, a začal tak vydávat učební materiály pro potřeby studentů. V průběhu let se politické turbulence odrážely jak v názvech Institutu, tak v učebních osnovách studia. Institut začal organizovat nejen řádné studium v rámci specializačního studia, ale také různé doškolovací kurzy. K zásadní proměně došlo v roce 1990 v souvislosti se změnou společensko-politických poměrů a ke změnám v oblasti průmyslového vlastnictví. V roce 1990 došlo zatím k poslední změně názvu na Institut průmyslověprávní výchovy a současně byla zavedena i jeho nová koncepce. Hlavní činnosti Institutu sestávaly ze čtyř okruhů, a to výuky ve specializačním studiu a pravidelném doškolování absolventů, výuky v krátkodobých kurzech, přípravě a organizačním zajištění zkoušek patentových zástupců a přípravě publikací. V roce 1995 přešlo pod Institut vydávání časopisu Průmyslové vlastnictví.

Od školního roku 1990/91 je výuka ve specializačním studiu koncipována jako dvouleté (čtyři semestry) dálkové studium, přičemž výuka probíhá dvakrát v měsíci formou celodenních soustředění, a to převážně prezenčně, pouze v případě potřeby on-line. Vyučované předměty jsou na konci semestrů zakončovány zkouškou nebo zápočtem. Od roku 2021 je závěrečná zkouška specializačního studia zapsána do Národní soustavy kvalifikací, přičemž Úřad je autorizován jakožto zkušební instituce. Výsledkem úspěšného složení kvalifikační zkoušky je získání osvědčení o získání profesní kvalifikace Specialista/Specialistka v oboru průmyslového vlastnictví. Uspěť ve

zkouška je však poměrně náročné. Zkouška sestává ze čtyř částí (písemné, praktické, obhajoby práce/expertizy a ústní). Písemná část obsahuje celkem 96 (resp. 48 kritérií, přičemž ke každému kritériu jsou generovány 2 otázky). Podmínkou pro úspěšné zpracování testu je alespoň 68 správně zodpovězených otázek, přičemž musí být současně zodpovězena alespoň jedna otázka u každého ze 48 kritérií. Druhá část zkoušky je praktická. Pro zvládnutí praktického testu musí uchazeč zodpovědět všech 22 otázek. Obě zkoušky jsou prováděny elektronicky. Pokud u obou uchazeč uspěje, může přistoupit k obhajobě odborné práce/expertizy a následně k ústní části, které probíhají před tříčlennou komisí. Poprvé kvalifikační zkouška probíhala ve dnech 8. a 9. června 2022, zatím poslední se uskutečnila ve dnech 5. a 6. června 2024. Zkouška je zdarma, a mohou se na ni hlásit nejenom frequentanti specializačního studia.

Od 90. let Úřad prostřednictvím Institutu organizuje ve spolupráci s Komorou patentových zástupců zkoušky uchazečů o zápis do rejstříku patentových zástupců. V posledních letech jsou tyto zkoušky organizovány dvakrát ročně, obvykle na jaře a na podzim. Každého zkouškového termínu se zpravidla účastní 3 až 5 zájemců.

Institut zajišťuje i grafickou prezentaci Úřadu a vydavatelskou činnost. Zastřešuje rovněž vydávání časopisu Duševní vlastnictví (do roku 2022 Průmyslové vlastnictví).

V roce 2012 na Institut přešlo veškeré vzdělávání zaměstnanců. Institut zajišťuje nejenom vzdělávání zaměstnanců Úřadu, ale také organizuje úřednické zkoušky v oboru státní služby 56 – Ochrana průmyslového vlastnictví, autorských práv a práv souvisejících. Zkouška je realizována ve spolupráci s Ministerstvem kultury ČR, se kterým Úřad uzavřel veřejnoprávní smlouvu o zajištění konání úřednické zkoušky. Existují smíšené zkušební komise a podle potřeby se zkoušky konají buď v sídle Úřadu nebo Ministerstva kultury.

V roce 2022 došlo v souvislosti s organizační změnou a sloučením s bývalým oddělením rešerší k rozšíření agendy Institutu. Původní oddělení rešerší vzniklo po vstupu ČR do Evropské unie, kdy na našem území začaly platit „evropské“ známky. V té době byly v národních úřadech členských zemí povinně prováděny rešerše na označení

přihlašovaná v tehdejší Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (OHIM, nyní Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví – EUIPO). Jednalo se o velký objem prací, denně bylo třeba prostřednictvím speciální aplikace provést obrovské množství těchto rešerší. Časem povinnost rešerší na přihlášky ochranných známek EU zanikla a nyní je na přihlašovatele, zda o ně za poplatek požádá. Za rok 2023 se jednalo už jen o 237 rešerší a tento počet se stále snižuje. Oddělení rešerší později převzalo některé činnosti tehdejšího oddělení patentových fondů a oddělení studovna. Začalo lektorsky zajišťovat vzdělávací akce pro veřejnost a podílet se na zvyšování průmyslověprávního povědomí, např. účastí Úřadu na výstavách a veletrzích. V těchto aktivitách i nyní úzce spolupracuje s oddělením patentových fondů. Dále zajišťuje pravidelnou aktualizaci třídících systémů v oblasti průmyslověprávních informací (Mezinárodní patentové třídění, Mezinárodní třídění výrobků a služeb pro účely zápisu ochranných známek – tzv. Niceské třídění, Mezinárodní třídění obrazových prvků ochranných známek – tzv. Vídeňské třídění a Mezinárodní třídění průmyslových vzorů – tzv. Locarnské třídění). K jeho další agendě náleží zabezpečování provozu informačního střediska a tzv. helpdesku. V rámci informačních služeb pro veřejnost provádějí jeho pracovníci na základě objednávek průmyslověprávní rešerše (patentové, známkové, na průmyslové vzory), a v rámci tzv. součinnosti zpracovávají rešerše pro orgány státní správy (především insolvenční správce, notáře v rámci dědického řízení, Policii České republiky či finanční úřady).

V rámci kooperačních programů EUIPO pracovníci Institutu zajišťují u přihlášek ochranných známek EU tzv. jazykovou kontrolu (language check), které podléhá každé přihlašované označení obsahující slovní prvek. Smyslem této kontroly je zjistit, zda má slovní prvek v daném národním jazyce význam, popř. jaký.

-hch-

Oddělení analýz a digitalizace

Oddělení analýz a digitalizace zabezpečuje činnosti v oblasti správy a rozvoje informačních systémů veřejné správy provozovaných Úřadem, tvorby procesních a systémových analýz a zajišťuje zpracování dokumentů přicházejících do Úřadu do podoby strojově zpracovatelných dat.

Správa a rozvoj informačních systémů veřejné správy

Pro výkon svých agend Úřad využívá informační systémy vyvinuté na míru podle jeho potřeb a požadavků. Jako klientský portál byl vyvinut Informační systém duševního vlastnictví, který poskytuje komplexní elektronické služby veřejnosti včetně služeb elektronického podání nebo rešeršních databází.

Pro samotný výkon agend Úřad využívá Systém průmyslových práv, který poskytuje softwarovou podporu interním uživatelům při výkonu správního řízení. Oddělení analýz a digitalizace zajišťuje podporu uživatelům obou systémů z řad veřejnosti i zaměstnanců Úřadu. Zároveň zajišťuje sběr a vyhodnocení požadavků na rozvoj těchto systémů, a to jak uživatelských, tak legislativních nebo bezpečnostních. Na základě požadavků pak tvoří detailní procesní a systémové analýzy požadovaných úprav, které slouží jednak jako podklad pro vývoje systémů, ale zároveň identifikují dopady nasazení těchto úprav do procesů a pracovních postupů. V rámci implementace úprav pak členové analytického týmu zajišťují komunikaci mezi uživateli a vývojáři, testování nových úprav a plánování a realizaci jejich nasazení do produkčního provozu.

V oblasti dlouhodobého řízení informačních systémů veřejné správy oddělení analýz a digitalizace připravuje a udržuje Informační koncepci Úřadu, která je hlavním koncepčním dokumentem digitální transformace organizace. Pro tyto účely byl vytvořen model enterprise

architektury, který je dále udržován a rozvíjen v závislosti na měnících se potřebách a prostředí. Tento model je zároveň provázán s procesním modelem Úřadu, což umožňuje lépe analyzovat dopady změn a plánovat zdroje. Při dlouhodobém řízení informačních systémů provozovaných Úřadem je postupováno v souladu s Národním architektonickým rámcem a Informační koncepcí České republiky.

V rámci ekosystému českého eGovernmentu má oddělení na starosti spolupráci s odpovědnými institucemi, zejména pak Digitální a informační agenturou, Ministerstvem vnitra a Národní agenturou pro komunikační a informační technologie.

V mezinárodním prostředí oddělení analýz a digitalizace zajišťuje spolupráci v oblasti IT se zahraničními partnery z řad mezinárodních i národních institucí, zejména s Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví, Evropským patentovým úřadem a Světovou organizací duševního vlastnictví. Spolupráce zahrnuje výměnu dat, propojení informačních systémů, standardizaci v oblasti patentových informací a spolupráci na celé řadě IT projektů, týkajících se kybernetické bezpečnosti, sdílení znalostí, plánování rozvoje nebo využití umělé inteligence.

Zpracování příchozích dokumentů do strojově zpracovatelných dat

Oddělení analýz kromě hlavních činností v oblasti správy a rozvoje informačních systémů zajišťuje zpracování příchozích dokumentů do podoby strojově zpracovatelných dat. S rozvojem mezinárodní spolupráce a výměny dat narostla potřeba co nejvíce automatizovat zpracování příchozích dokumentů do mezinárodně standardizovaných formátů, zejména pak XML. Část oddělení proto zajišťuje provoz nástrojů pro zpracování příchozích dokumentů do podoby strukturovaných dat včetně jejich kontroly a předávání do správního řízení odborným pracovníkům. Tím přispívá k vyšší efektivitě dalších procesů, kvalitě výstupů a automatizaci poskytování dat v rámci mezinárodní výměny.

-mv-

Serverovna. Zdroj: ÚPV

Oddělení strategie a řízení ICT

Oddělení strategie a řízení zajišťuje zejména rozvoj, bezpečnost a provoz infrastruktury informačních technologií Úřadu, včetně podpory uživatelů a klientů Úřadu.

Rozvoj ICT

V oblasti rozvoje se Úřad snaží klást důraz zejména na moderní technologie a nezávislost využívaných platforem s možností exit strategie, tedy změny poskytovatele služby nebo řešení obecně. Dlouhodobě je upřednostňována snaha o využívání řešení založených na open source, tedy s otevřeným zdrojem, kdy je preferováno vyškolení vlastních zaměstnanců v provozovaných technologiích. Díky tomu je získáváno potřebné a cenné „know-how“ a následně je navazována další externí spolupráce.

V případě výběru nových technologií se dbá na to, aby se vzájemně doplňovaly, a přesto nedocházelo k závislosti na jednom konkrétním řešení, pokud to je z ekonomického hlediska výhodnější a nejde-li o následnou přílišnou komplikaci pro provoz samotné technologie a její návaznost na stávající prostředí. Stejně principy jsou aplikovány na rozvoj i na bezpečnost a provoz ICT.

Bezpečnost ICT

Současná mezinárodní situace a dlouhodobý vývoj v oblasti ochrany informací si vzhledem ke stále narůstajícím útokům v tzv. kyberprostoru žádají cílenou implementaci vyspělých bezpečnostních opatření již v samém základu, a tedy i návrhu každého řešení v oblasti informačních technologií. Informace, jejich digitalizace a následně relativně rychlé a jednoduché zpřístupnění elektronických dat prostřednictvím on-line služeb je nejen důležitým aktivem každé organizace, ale bohužel také cílem aktérů bezpečnostních incidentů a útoků. Podcenění bezpečnosti v této souvislosti je zcela jistě nepřijatelné riziko.

Z tohoto důvodu je dlouhodobým cílem oddělení strategie a řízení ICT ve spolupráci s dalšími odděleními OPI věnovat bezpečnosti a kyberbezpečnosti našich systémů a datových center maximální pozornost. Pravidelnou analýzou dat síťového provozu a detekce anomálií, provozu koncových stanic, včetně provozu našich datacenter a poskytovaných služeb společně s analýzou rizik a následného

vyhodnocení těchto údajů, jsou získávány podklady pro plánování kapacit nejen pro samotnou infrastrukturu, ale i pro změny a navyšování bezpečnostních opatření.

Provoz ICT

Úřad provozuje několik datacenter ve vlastní správě, včetně vzdálené tzv. „disaster recovery“ lokality, která v případě naprostého selhání všech primárních systémů nahradí do významné míry jejich výpadek. Pro služby poskytované zaměstnancům i klientům je k dispozici datacenter s možností virtualizace jak na úrovni hardware, tak na úrovni aplikací v podobě tzv. „microservices“. Naše datacentra poskytují nejen služby Úřadu, ale také dalších mezinárodních organizací z oblasti ochrany průmyslového vlastnictví, ať už se jedná o WIPO, EPO, EUIPO nebo VPI (Visegrádský patentový institut).

Projekty a spolupráce v oblasti ICT

Oddělení řízení a strategie ICT spolupracuje na mnoha projektech nejen interně v rámci Úřadu, ale i jako součást organizace na projektech státní a veřejné správy České republiky. Mezi standardní interní projekty, spadající přímo pod organizaci, se řadí již zmíněný rozvoj infrastruktury a její bezpečnosti. V oblasti bezpečnosti jde dále zejména o spolupráci na monitoringu síťového provozu a služeb s NÚKIB, NAKIT, společně s oddělením analýz se jedná o projekty bezpečnosti informačních technologií obecně ve spolupráci s DIA a MV ČR. Na mezinárodní úrovni je rozvíjena spolupráce v oblasti bezpečnosti zejména s EUIPO prostřednictvím pravidelných jednání prostřednictvím IT Security Network for Intellectual Property Offices (ISNIPO), ale také s kolegy z dalších unijních úřadů na ochranu práv duševního a průmyslového vlastnictví, jako jsou Polský patentový úřad nebo Visegrádský patentový institut. Mezi nové projekty, které oddělení aktuálně řeší, se řadí „IP registers in Blockchain“, kdy v úzké spolupráci s EUIPO se usiluje o připojení a poskytování dat prostřednictvím moderní technologie na bázi Blockchain pro služby EUIPO „TMView“ a „DesignView“.

-lv-

Manažer kvality

Dlouhodobou snahou Úřadu je systematické zvyšování důvěryhodnosti, kvality, efektivity a kontinuity všech poskytovaných služeb. V souvislosti s tímto strategickým

záměrem bylo v roce 2006 v Úřadě zahájeno budování a implementace systému řízení bezpečnosti informací podle mezinárodně uznávané normy ISO/IEC 27001. Hlavním přínosem zavedení tohoto systému je zajištění integrity, dostupnosti a důvěrnosti informací Úřadu. Funkce a účinnost systému řízení bezpečnosti informací byla v dubnu 2007 prověřena externím auditem provedeným akreditovanou společností a Úřad získal certifikát jako důkaz shody s normou ISO/IEC 27001.

Na úspěšné zavedení systému řízení bezpečnosti informací navázal Úřad budováním a implementací systému řízení kvality podle mezinárodní normy ISO 9001 na ryze procesním základě, který zaručuje správné funkce a vysokou efektivitu systému. To se odrazilo i v nastavení vysoké standardní úrovně všech poskytovaných služeb. Vznikl Integrovaný systém řízení (ISŘ), který zahrnoval také prvky vyplývající ze standardu evropského systému řízení kvality schváleného správní radou Evropské patentové organizace v roce 2007 jako „Společný rámec kvality pro Evropský patentový úřad a národní patentové úřady členských států Evropské patentové organizace“. Jeho cílem bylo sblížení a trvalé zlepšování služeb a produktů zúčastněných evropských národních patentových úřadů. Pro mapování procesů a celého ISŘ s přehlednými a všem zaměstnancům srozumitelnými grafickými výstupy, byl vybrán softwarový nástroj ADONIS, který poskytuje další možnosti trvalého zlepšování a rozvoje ISŘ. Funkčnost a účinnost systému řízení kvality byla ověřena v dubnu 2008 externím auditem provedeným nezávislou akreditovanou společností a vystavením certifikátu byla potvrzena shoda s normou ISO 9001. Oba systémy jsou v Úřadu udržovány dodnes a shoda s požadavky norem je prověřována každoročními nezávislými externími audity. Jednou za každé tři roky jsou pak systémy recertifikovány.

V roce 2011 byly v Úřadu zavedeny a certifikovány také systémy bezpečnostní a ochrany zdraví při práci a ochrany životního prostředí podle norem OHSAS 18001 (ISO 45001) a ISO 14001. Na tyto oblasti je stále kladen velký důraz a základní požadavky norem jsou dodržovány a sledovány, tyto dva systémy již však nejsou certifikovanou součástí ISŘ Úřadu.

V roce 2022 byl do Integrovaného systému řízení začleněn systém řízení kontinuity činností podle mezinárodně

uznávané normy ISO 22301. Tento systém dále posiluje dlouhodobé, kontinuální, efektivní a bezpečné fungování činností Úřadu.

Vedle těchto systémů dle mezinárodně uznávaných norem ISO Úřad také plní požadavky v oblasti řízení kvality ve služebních úřadech dle Metodického pokynu pro řízení kvality ve služebních úřadech vydaného usnesením vlády č. 214 ze dne 4. dubna 2018, ve znění usnesení vlády č. 180 ze dne 22. února 2021. Tento Metodický pokyn je součástí Národní politiky kvality, stanovuje základní rámec kvality a definuje kritéria trvalého zlepšování služebních úřadů. Úřad byl oceněn jako jeden z devíti služebních úřadů, které úspěšně zavedly systém řízení kvality. Dlouhodobě plní a přezkoumává plnění stanovených kritérií a sdílí svoji dobrou praxi s ostatními služebními úřady.

Důležitost zavedení těchto systémů je reflektována také na mezinárodní úrovni. Úřad se jako jedna z poboček Visegrádského patentového institutu (VPI) podílel na vybudování a implementaci systému řízení kvality VPI podle normy ISO 9001 a dále se podílí na jeho udržování, přezkoumávání a trvalém zlepšování.

Pro vytvoření, správu a rozvoj ISŘ byli vybráni a jmenováni manažer kvality, manažer bezpečnosti informací a manažer kontinuity. Úlohou těchto manažerů je zejména zpracovávání procesů a dokumentace ISŘ, jejich udržování, pravidelné přezkoumávání a zlepšování; monitorování výkonnosti a účinnosti celého systému; identifikace neshod; proškolení zaměstnanců Úřadu v problematice ISŘ, administrace systému Adonis nebo zpracování Zprávy pro přezkoumání vedením. Manažer kvality je také vedoucím pracovní skupiny pro interní přezkum dle Metodického pokynu pro řízení kvality ve služebních úřadech. Činnost těchto manažerů koordinuje ředitel odboru patentových informací. V roce 2023 Úřad získal na VII. ročníku konference Moderní veřejná správa ocenění za dlouhodobé uplatňování systému řízení kvality dle ISO 9001 a implementaci požadavků normy ISO 22301 v oblasti kontinuity podnikání.

-oc-

Paleta aktivit odboru patentových informací je široká a v mnohém navazuje na práci dalších útvarů celého Úřadu. Jako všude, i zde platí, že bez vzájemné spolupráce by celek nefungoval. ✓

Oddělení podpory ochrany inovací

Ing. Martina Kotyková, Ph.D.,

vedoucí oddělení podpory ochrany inovací

Oddělení ochrany inovací vzniklo v roce 2022 na základě analýzy zpracované ke Koncepti podpory ochrany průmyslového vlastnictví. V této analýze je uvedeno, že Česká republika si vede poměrně dobře v inovační politice v mnoha oblastech, nicméně zaostává v průmyslovém vlastnictví.

Cílem nového oddělení je podporovat ochranu průmyslového vlastnictví tak, aby byla využívána co nejefektivněji a co nejčastěji. Jedná se o podporu zejména v oblasti vědy, výzkumu a inovací, mezi malými středními podniky a startupy. Oddělení navázalo úzkou spoluprací s Radou vlády pro výzkum, vývoj a inovace, kde poskytnulo konzultace pro programy aplikovaného výzkumu. Oddělení iniciovalo výzvy v rámci kohezní politiky pro podporu průmyslového vlastnictví.

Tyto výzvy jsou realizovány v Operačním programu Technologie a Aplikace. Administrátorem výzev je Agentura pro podnikání a inovace, které oddělení podpory ochrany inovací poskytuje průběžné odborné konzultace.

Doposud bylo v této výzvě vyplaceno na podporu ochrany průmyslového vlastnictví 2,5 mil. Kč, do konce měsíce května 2024 bude proplaceno dalších 1,5 mil. Kč. Schváleno je 86 projektů, kde způsobilé výdaje v součtu činí 22 751 tis. Kč.

Oddělení se rovněž věnuje administraci SME Fund. Celkově bylo českým malým a středním podnikům v roce 2023 vyplaceno 546 986 eur. Pro poskytování služby IP scan a IP scan Enforcement oddělení vytvořilo

síť více než 100 spolupracujících patentových zástupců a advokátů. Oddělení vytvořilo proces, který opsali i v dalších evropských státech.

Oddělení rovněž vyvíjí aktivity pro propagaci ADR služeb v oblasti duševního vlastnictví. Ve spolupráci s IP mediálním centrem z. ú. byl vytvořen seznam mediátorů, kteří jsou proškoleni v oblasti duševního vlastnictví.

Oddělení se účastní proškolení podnikatelů ve startupové akademii organizované CzechInvestem.

Oddělení podpory ochrany inovací působí nejen v České republice, ale působí i směrem k EPO, WIPO a EUIPO, kde pomáhá cílit úsilí těchto institucí.

Na závěr představení oddělení podpory ochrany inovací mi dovoluete uvést malé success story.

Česká firma FUTTEC se umístila mezi finalisty WIPO Global Award. Její cesta k ochraně duševního vlastnictví začala tím, že jí bylo poskytnuto poradenství IP scan jedním z akreditovaných poskytovatelů, následně získala patenty v několika zemích a pro WIPO Global Award byla doporučena právě oddělením podpory ochrany inovací. ✓

SME fund

Posilte své podnikání

Vytvořte si strategii v oblasti duševního vlastnictví, chraňte své ochranné známky, průmyslové vzory, patenty a odrůdy rostlin

Jdeme na to!

Spolufinancováno Evropskou unií

EUIPO

Zdroj: euiipo.europa.eu

Evropské právo

K rozhodnutí stížnostního senátu EPÚ T 1076/21

Patent byl odporovou divizí zrušen pro nedostatečný popis. Oponent ve stížnosti namítl, že v takovém případě dochází k obrácení důkazního břemene, a že je tedy na majiteli patentu, aby prokázal, že jeho vynález dostatečně popsán byl (T 585/92). Senát se s takovou argumentací neztotožnil.

Z hlediska dostatečného popisu lze patent zrušit pouze v případě vážných pochybností založených na ověřitelných skutečnostech (T 19/90). Není-li skutečnost prokázána, je rozhodnuto v neprospěch účastníka, který nese důkazní břemeno. V zásadě každá strana nese důkazní břemeno o skutečnostech, které uvádí.

Po udělení se patent považuje za platný a počáteční důkazní břemeno je na oponentovi. Důkazní břemeno se může přenést na nabyvatele licence, pokud oponent poskytne dostatečné důkazy k vyvrácení domněnky, že vynález je dostatečně popsán. V případě slabého předpokladu platnosti patentu z důvodu nedostatku informací v patentu může být předloženo věrohodných argumentů dostačující (T 63/06), v ostatních případech je však důkaz nezbytný.

V každém případě musí být tyto prvky věcné a nikoli formální povahy. Skutečnost, že odporová divize z tohoto důvodu zrušila patent, tedy nemění důkazní břemeno ve věci samé.

Povinnost odůvodnit stížnost by proto neměla být zaměňována s důkazním břemenem ve věci samé.

Je-li patent zrušen pro nedostatečný popis, má majitel patentu povinnost prokázat, že rozhodnutí o zrušení bylo

chybné, což neznamená obrácení důkazního břemene. Majitel patentu může nejen předložit fakta a důkazy, které odporují argumentům předloženým oponentem, ale také vysvětlit, proč bylo odůvodnění odporové divize chybné a/nebo ve kterém oponent neunesl důkazní břemeno ve věci samé. Rozhodnutí T 585/92 citované oponentem pouze připomíná, že je na stěžovateli, aby svoji stížnost odůvodnil, neznamená ale, že důkazní břemeno ve věci samé je obráceno.

V projednávané věci senát shledal, že patent poskytuje dostatek technických informací odborníkovi v oboru a že oponent neprokázal, že tyto informace neumožňují vynález uskutečnit.

K rozhodnutí stížnostního senátu EPÚ T 558/20

Patent se týká konkrétního materiálu pro regeneraci kosti pro použití ve způsobu léčby pacienta trpícího degenerativním onemocněním kostí, přičemž tento způsob zahrnuje vytvoření dutiny v kosti a vyplnění této dutiny regeneračním materiálem. Nárok je navržen ve formátu čl. 54(5) EPC (látka nebo kompozice pro použití v terapeutické metodě).

Oponent připomněl, že nárokové materiály již byly uvedeny na trh pro léčbu osteoporózy. Podle něj nárokové chirurgické kroky nemohou materiálu propůjčit novost, protože povaha materiálu nemá na provedení těchto kroků žádný vliv.

Senát však názor oponenta nesdílel: operační stadia jsou jednoznačně součástí léčebné metody (léčba bez těchto fází nemůže mít deklarované účinky), a je proto třeba

hodnotit novost této metody. Není potřeba myšlenkově oddělovat kroky metody, na které má materiál vliv.

Dokument D3 však tento způsob popisuje, takže nárokový předmět není nový.

Pomocná žádost 2 přidává kroky vytvoření kanálu v části neporušené kosti a použití kanálu jako přístupu k vytvoření dutiny.

Oporová divize se domnívala, že tento postup nepředstavuje návod k technickému jednání.

V souladu s rozhodnutím Velkého stížnostního senátu G 2/08 (které se zaměřuje na omezující účinek dávkovacího režimu) je nový technický účinek skutečně nezbytný, a senát se proto domnívá, že toto rozhodnutí by se v projednávané věci mohlo dobře uplatnit.

Vytvoření kanálu je však skutečně chirurgickým krokem terapeutické metody, a proto poskytuje návod k technickému jednání, zatímco řešení podle dokumentu D3 jednoduše popisuje vrtání. Metoda se od metody podle D3 neliší pouze verbálně (G 2/08), ale liší se v hmotných a fyzických krocích. Materiál je tak nový.

K rozhodnutí stížnostního senátu EPÚ T 1408/19

Oponent požadoval, aby byla stížnost prohlášena za nepřijatelnou, protože podle něj byla založena pouze na nové námitce, poprvé formulované ve stížnosti.

Senát neshledal žádný právní základ pro závěr, že nepřijatelnost námitky by (zpětně) měla za následek nepřijatelnost stížnosti. Nepřihlédnutí k opožděné námitce spadá do diskreční pravomoci senátu při projednávání stížnosti, přičemž podmínky přijatelnosti stížnosti stanoví právo.

V každém případě námitka založená na odlišném výkladu dokumentu E2 již použitého k napadení novosti není nepřijatelná, protože představuje přímou odpověď na rozhodnutí odporové divize.

Oponent dále tvrdil, že námitka (a tedy stížnost) je nepřijatelná, protože oponent ve svém vyjádření k odporu uvedl nesprávné číslo patentu E2.

Senát má za to, že Pr. 76(2) EPC jednoduše vyžaduje uvedení skutečností a důkazů předložených na podporu uplatněných důvodů odporu. Není nutné, aby byl předložen každý důkaz (např. svědectví bude k dispozici až později). Postačí, že vyjádření stanoví obsah nabízených důkazů a že tento obsah lze zjistit bez nepřiměřeného úsilí a v přiměřené době.

V daném případě obsahoval odpor námitku proti novosti s ohledem na evropský patent E2 a byla poskytnuta podrobná vysvětlení, díky nimž byla existence takového patentu přinejmenším věrohodná. Uvedené údaje (jméno majitele patentu – Essers) umožnily prostřednictvím Espacenetu bez velkého úsilí najít patent E2, označující třídu H01J37 nebo slovo „mikroskop“.

Požadavky Pr. 76(2)(c) EPC byly tedy splněny, protože informace nezbytné ke stanovení (možná později) správného čísla publikace E2 byly předloženy před uplynutím devítiměsíční lhůty (T 344/88).

K rozhodnutí stížnostního senátu EPÚ T 1566/19

Pomocná žádost 4 byla zamítnuta, protože zahrnovala přidání nového nároku 3, který neměl ekvivalent v nárocích uděleného patentu. Pravidlo 80 EPC proto nebylo respektováno.

Majitel patentu v ústním jednání navrhl novou pomocnou žádost, ve které byl tento nárok 3 vypuštěn.

Zmocněnec tuto úpravu odůvodnil argumentem, že se jedná o nápravu chyby předchozího zmocněnce.

Senát má za to, že změnu zmocněnce, kterou má dotčená strana pod kontrolou, nelze uplatnit za účelem zjištění výjimečných okolností ve smyslu čl. 13 odst. 2 RPBA. Mimořádnými okolnostmi mohou být nový nebo nepředvídaný vývoj ve stížnostním řízení, který leží mimo sféru vlivu dotčené strany, jako jsou nové námitky vznesené senátem nebo jinou stranou.

To dále nevysvětluje, proč žádost nebyla podána dříve vzhledem k tomu, že ke změně zástupce došlo několik měsíců před ústním jednáním a že námitka podle pravidla 80 EPC se objevila v předběžném stanovisku senátu.

Case law rovněž uznává výjimečné okolnosti, pokud přijetí změn nebylo na újmu hospodárnosti řízení. V tomto případě tomu tak není, protože změny vyvolávají nové námitky podle čl. 76(1) a 123(2) EPC, na které majitel patentu ve svých písemných podáních neodpověděl.

Pomocná žádost tedy nebyla připuštěna do řízení.

K rozhodnutí stížnostního senátu EPÚ T 1283/19

Přihlašovatel požádal senát o transformaci evropské patentové přihlášky na národní přihlášku.

Článek 135(1)(b) EPC umožňuje národnímu úřadu zahájit řízení o udělení patentu při zamítnutí evropské patentové přihlášky, pokud to národní právo umožňuje. Takovou transformaci (v některých zemích na užitný vzor) umožňuje jen omezený počet zemí.

Z hlediska postupu musí být žádost podána u EPÚ do 3 měsíců od oznámení zamítavého rozhodnutí.

S ohledem na odkladný účinek stížnosti nelze žádost o transformaci posuzovat v průběhu stížnostního řízení, neboť takovou žádost o transformaci nelze podat dříve, než bude evropská patentová přihláška považována za vzatou zpět, vzata zpět nebo zamítnuta. Senát se tedy nemůže žádostí o transformaci ani žádostí o vrácení zaplaceného poplatku v této souvislosti zabývat.

K rozhodnutí právního stížnostního senátu EPÚ J 5/23

Stížnost k právnímu senátu se týká odmítnutí právního oddělení zaregistrovat převod žádosti o převod.

Navrhovatel předložil elektronickou kopii smlouvy o postoupení, která obsahovala podpisy ve formě série znaků. Otázkou je, zda je takový podpis podpisem ve smyslu článku 72 EPC.

Senát připomněl, že podle článku 31 Vídeňské úmluvy o smluvním právu musí být smlouva vykládána v dobré víře podle obvyklého významu, který je třeba dávat pojmům smlouvy v jejich kontextu a ve světle jejího předmětu a jejího cíle.

Východiskem výkladu je formulace, tedy objektivní význam pojmů, které mají být vykládány bez ohledu na původní subjektivní úmysl stran. Senát poznamenal, že slovníky definují pojem „podpis“ jako definici, zejména v souvislosti se smlouvou, jako ručně psané vyjádření jména osoby.

Kromě toho je cílem článku 72 EPC zaručit právní jistotu zavedením společné normy, která je závazná pro smluvní státy. Požadavek podpisu zajišťuje, že smlouvu lze jednoznačně přičíst smluvním stranám, zdůrazňuje právní význam aktu a je přiměřený významu právního úkonu převodu.

Pokud by se tento termín měl vykládat tak, že zahrnuje elektronické podpisy, vyvstala by otázka, o jaký typ se bude jednat: jednoduchá řada znaků, zaručené nebo kvalifikované elektronické podpisy? Bez výslovného právního základu nelze mít za to, že jakýkoli typ elektronického podpisu lze považovat za podpis ve smyslu článku 72 EPC.

Pravidlo 2(2) EPC se týká jiných prostředků ověřování, které schválil prezident EPÚ. Toto pravidlo se však týká dokumentů, které mají být předloženy v rámci řízení před EPÚ, tedy dokumentů, které se týkají pouze vztahů mezi EPÚ a přihlašovatelem, například žádosti o udělení patentu.

V této souvislosti se jedná o identifikaci osoby, která dokument podává, v rámci online nástrojů pro podávání, které EPÚ nabízí. Pravidlo 2 tedy není pravidlem aplikace článku 72 EPC, který se týká zcela jiného kontextu.

Podpis převodních dokumentů proto musí být napsán rukou.

Senát rovněž podotkl, že to není v rozporu s možností podání elektronické kopie postupní listiny. Požadavky týkající se dokumentu o postoupení, a požadavky týkající se jeho podání v řízení před EPÚ by neměly být proto zaměňovány.

V druhém případě platí pravidlo 2 EPC, stejně jako rozhodnutí týkající se elektronického podávání dokumentů. ✓

Ing. Emil Jenerál

Vybraná rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie a předběžné otázky ve věcech duševního vlastnictví

Rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie jsou zveřejněna na www.curia.europa.eu v plném znění. Uvádíme zkrácené verze vybraných rozhodnutí a předběžných otázek či základní informace o nich.

1. Předběžná otázka ve věci C-037/24 DADA Music a UPFR

Předběžná otázka ve věci C-037/24 DADA Music a UPFR se týká zejm. výkladu směrnice 2014/26/EU o kolektivní správě práv, konkrétně článku týkajícího se odměn vybíraných kolektivními správci a způsobu jejich nastavení. Byla položena v rámci sporu mezi kolektivním správcem práv výrobců zvukových záznamů (UPFR) jako žalobcem a provozovatelem místní rozhlasové stanice (DADA Music SRL) jako žalovaným.

Kolektivní správce uzavřel s žalovaným vysílatelem licenční smlouvu, ve které byla licenční odměna stanovena

procentuálním podílem z tržeb a zároveň i v minimální paušální výši. Po uzavření této smlouvy byla v Rumunsku přijata změna autorského zákona, která stanoví, že kolektivní správci mohou požadovat buď paušální odměnu, nebo procentní odměnu stanovenou jako procentní podíl příjmů získaných každým uživatelem z činnosti, při níž je repertoár používán, nebo v případě, že příjmy neexistují, z nákladů vzniklých při jeho používání. Ale zároveň výslovně stanoví, že za vysílání mohou kolektivní správci požadovat pouze procentuální odměnu, která je diferencovaná v přímé úměře k podílu užití kolektivně spravovaného repertoáru v rámci této činnosti každým uživatelem vysílání.

Žalobce zastává názor, že vnitrostátní zákon je v rozporu se směrnicemi 2006/115/ES a 2014/26/EU, neboť ty dle něj nevykládají možnost stanovení minimálních odměn a zároveň brání zásahu vnitrostátního zákonodárce do provádění metodik (období sazebníků kolektivních správců dle českého AZ¹) stanovujících takové minimální odměny. Žalovaný naopak tvrdí, že platné jsou pouze metodiky o odměnách vypočtených jako procentuální podíl ze získaných příjmů provozovatele vysílání.

Pro účely vyřešení sporu se předkládající soud táže, zda musí být čl. 8 odst. 2 směrnice 2006/115/ES a čl. 16 odst. 2 druhý pododstavec směrnice 2014/26/EU ve spojení s články 17 a 52 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že (zjednodušeně řečeno) nevykládají možnost paušálních odměn vybíraných kolektivními správci, dále žádá, aby bylo určeno, jaká kritéria mohou být použita pro účely posouzení spravedlnosti a přiměřenosti procentních odměn, a dále se ptá, zda je vnitrostátní soud oprávněn či dokonce povinen použít alternativní kritéria v případě, že zjistí, že zákonem stanovená odměna je zcela zanedbatelná.

2. Předběžná otázka ve věci C-127/24 VHC 2 Seniorenresidenz

Predběžná otázka C-127/24 VHC 2 Seniorenresidenz byla Soudnímu dvoru EU předložena německým soudem v rámci soudního sporu mezi kolektivním správcem práv GEMA a soukromým domovem pro seniory, který prostřednictvím své kabelové sítě přenáší do pokojů obyvatel domova rozhlasové a televizní vysílání.

Předmětem sporu je úhrada odměn za takové sdělování autorských děl jakožto sdělování děl veřejnosti a (opět) výklad pojmu sdělování veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti.

Spolkový soudní dvůr v předkládacím usnesení odkazuje na dosavadní judikaturu Soudního dvora EU a konstatuje, co dle jeho názoru zatím Soudní dvůr EU neposuzoval a co je proto z hlediska unijního práva třeba ještě objasnit.

Za prvé je nutno vyjasnit, zda jsou obyvatelé domova pro seniory provozovaného žalovanou blíže neurčeným počtem potenciálních adresátů, a to mj. s ohledem na to, že v dané věci je sdělování uskutečňováno pro omezený okruh osob.

Obyvatelé zařízení, podobně jako členové společenství vlastníků bytových jednotek, totiž tvoří strukturálně velmi homogenní stabilní okruh osob, jejichž cílem je trvalý pobyt v daném zařízení vyznačující se spíše nižší fluktuací. Společné prostory nabízejí možnost společného stolování, osobního kontaktu a společenského vyžití obyvatel. Na rozdíl od toho, jak je tomu v hotelu nebo rehabilitačním zařízení, vzniká v důsledku volby tohoto typu zařízení jako bydliště pro poslední část života mezi obyvateli úzký vztah.

Za druhé je nutno posoudit, zda definice sdělování veřejnosti ve smyslu uvedeného ustanovení používaná Soudním dvorem EU s ohledem na povahu použité technologie i nadále platí obecně, nebo pouze pro určité případy přenosu. V té souvislosti předkládající soud odkazuje na (jeden (!)) výklad zmíněný v odborné literatuře, který vyznívá v tom smyslu, že se jedná o sdělování veřejnosti, pouze v případech, kdy dochází k dalšímu přenosu obsahů, které byly původně přijaty pomocí zemských, družicových nebo kabelových systémů, na otevřený internet.

Za třetí je nutno posoudit, zda obyvatelé domova pro seniory v situaci dotčené v projednávané věci představují „novou veřejnost“. Jde o to, zda hraje při posouzení roli, že mají obyvatelé zařízení nezávisle na (vnitřním) kabelovém rozvodu možnost přijímat televizní a rozhlasové programy ve svých pokojích pozemní cestou. A dále jde o to, zda nositelé práv již pobírají odměnu za udělení svolení k původnímu vysílání.

Podle předkládacího soudu tak tomu může být v případě nositelů práv, kteří od původních vysílatelů pobírají odměnu za udělení licence k vysílání (autoři, výkonní umělci, výrobci záznamů), nikoli však v případě samotných vysílacích organizací uskutečňujících původní vysílání (z hlediska jejich práv souvisejících s právem autorským).

1 Zdroj: Text rumunského autorského zákona dostupný z WIPO-Lex.

3. Rozsudek Soudního dvora EU ve věci C-723/22 Citadines

Dne 11. dubna 2024 vynesl Soudní dvůr EU rozsudek v řízení o předběžné otázce ve věci *C-723/22 Citadines*, týkající se výkladu pojmů „dalšího vysílání“ (tedy „přenosu vysílání“ podle směrnice 93/83/EHS) a „sdělování veřejnosti“ (podle směrnice 2001/29/ES), a to v kontextu německé právní úpravy a výkladové praxe. V původním sporu žalobce – MPLC, komerční společnost zastupující filmového výrobce (nezávislý správce práv), žaloval hotel (společnost Citadines) pro neoprávněné užití díla prostřednictvím TV v hotelových pokojích a fitness centru. Obsah, vysíláný volně dostupnou veřejnoprávní TV stanicí, byl „přenášen“ do TV televizních přijímačů prostřednictvím koaxiálního nebo datového kabelu. Hotel se hájil mj. tím, že měl uzavřeny licenční smlouvy na kabelový přenos s kolektivními správci.

Podle Soudního dvora EU je sdělováním veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (mj.) také poskytování televizních přijímačů umístěných v pokojích nebo tělocvičně hotelového zařízení, pokud je signál přenášen do těchto přijímačů prostřednictvím vlastní sítě kabelových rozvodů daného (hotelového) zařízení. Soudní dvůr konstatoval, že v daném případě se nejedná o pouhé poskytnutí fyzického zařízení ve smyslu bodu 27 odůvodnění výše zmíněné směrnice a zároveň byla naplněna ostatní kritéria relevantní pro posouzení, zda jde o sdělování veřejnosti (zejm. nepominutelná úloha uživatele, vědomá povaha jeho zásahu, blíže neurčený a zároveň dosti vysoký počet potenciálních příjemců a technologie odlišná od dosud použité).

Kromě toho Soudní dvůr konstatoval, že pojem „provozovatel kabelového přenosu“ ve smyslu směrnice Rady 93/83/EHS o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu, označuje provozovatele tradičních kabelových sítí a že hotelové zařízení nemůže být považováno za takového provozovatele kabelového přenosu. ✓

JUDr. Adéla Faladová

105 let 1919–2024

ÚŘAD
PRŮMYSLVÉHO
VLASTNICTVÍ

SAVE the DATE

10. září 2024

V roce 2024 uplyne 105 let od vzniku

Patentového úřadu v Praze.

Úřad průmyslového vlastnictví si Vás dovoluje pozvat na mezinárodní konferenci „Ochrana průmyslového vlastnictví v Evropě“ a navazující společenský večer v Praze dne 10. září 2024.

Zdroj: ÚPV

„Elektrizující“ oslava Světového dne duševního vlastnictví v Úřadu průmyslového vlastnictví

Pro oslavu Světového dne duševního vlastnictví Úřad tradičně připravuje program, který je věnován žákům a studentům základních a středních škol. Výjimkou nebyl ani letošní rok, protože Úřad pokládá za důležité vštěpovat povědomí o duševním vlastnictví již v raném věku. Světový den duševního vlastnictví tedy Úřad oslavil se žáky základních škol z Dejvic a Hostivaře, Obchodní akademie z Vinohrad a na odpolední programový blok jsme poprvé pozvali i dospělé publikum.

Ve čtvrtek 25. dubna Úřad přivítal téměř 180 mladých návštěvníků, kteří byli v úvodní přednášce seznámeni s duševním vlastnictvím, průmyslovými právy a prací Úřadu. Aby seznámení s duševním vlastnictvím bylo úplné, prezentaci o autorských právech přednesla JUDr. Adéla Faladová, vedoucí samostatného oddělení autorského práva Ministerstva kultury ČR. Potěšující bylo, že během přednášek děti reagovaly aktivně a měly zvědavé otázky. Co se týče množství dotazů a zvědavosti, stranou rozhodně nezůstali ani dospělí, především z řad studentů univerzit třetího věku.

Poté již nastal čas na představení Úžasného divadla fyziky. Zkratka názvu ÚDiF je přiléhavá, protože vystoupení diváky udivilo, pobavilo, ale hlavně poučilo. Tentokrát byly všechny pokusy ze světa elektřiny a elektrospotřebičů. Performeři pracovali s rekvizitami z běžného života a předměty denní potřeby v domácnosti, jako jsou například rychlovarná

konvice, mikrovlnná trouba, indukční vařič, nabíječka na mobilní telefon, pojistky a proudové chrániče (tzv. „fíčka“). Dokonce se děti dozvěděly, jak funguje elektrická kytara a že je dobré občas vyzkoušet, zda proudový chránič funguje. Všechny pokusy doprovázely příklady patentových dokumentů, aby si děti uvědomily praktické využití některých fyzikálních principů a že vše, co používáme, muselo být vynalezeno a ochráněno některým z práv duševního vlastnictví. Program a vystoupení nenadchnuly jen děti, ale i doprovázející pedagogy, od kterých zástupci Úřadu dostali krásné ohlasy. A to je jasným důkazem, že tyto akce mají smysl a Úřad v nich bude pokračovat. ✓

Zdroj: ÚPV

Seminář Unitary Patents and the Unified Patent Court (UPC) – Practical Aspects and Lessons so Far

Zdroj: ÚPV

Dne 25. dubna 2024 se v Úřadu uskutečnil seminář k problematice evropského patentu s jednotným účinkem a Jednotného patentového soudu, jehož činnost byla spuštěna před rokem. Seminář vedli přednášející z Cleveland Scott York, UK – paní Khushbu Solanki a Dr. Adrian Bradley. Účastníci semináře získali kromě obecného přehledu o fungování systému také informace např. o činnosti místní, regionální a centrální divize, vedení odvolacího řízení před Jednotným patentovým soudem nebo o jazykových režimech. ✓

Intarg 2024 – Katowice

Ve dnech 21. až 23. května 2024 se v polských Katovicích konal 17. ročník mezinárodního veletrhu vynálezů a inovací INTARG. Tato akce patří ve slezském regionu k významným událostem a každoročně přináší příležitost k propagaci inovativních produktů, technologií a služeb. I letos zde vystavovatelé ze 14 zemí představili inovativní řešení z oboru strojírenství, elektroniky, informačních technologií, biotechnologií, medicíny, stavebnictví a dalších. Součástí veletrhu byla také výstava a soutěž ekologie a ochrany životního prostředí INTARG EKO. Prostor zde dostali i mladí vynálezci a inovátoři. Čestné záštity a partnerství poskytují významné národní a mezinárodní organizace jako Ministerstvo rozvoje a technologií, Ministerstvo vědy, Polský patentový úřad, Světová organizace duševního vlastnictví (WIPO), Federation of Inventors' Associations (IFIA) a mnohé další. Spolupořadatelem akce je tradičně i město Katowice, které jako první ve střední a východní Evropě obdrželo titul European City of Science.

Veletrh doprovázel bohatý program, ve kterém byly zařazeny konference, vystavovatelské prezentace, diskusní panely, kulaté stoly, zprostředkovatelská setkání firem se zájemci o nová řešení a technologie International Matchmaking Event INTARG® 2024 organizovaná sítí Enterprise Europe Network. Probíhaly také soutěže exponátů XVII INTARG® Invention Contest, XXII LEADER OF INNOVATION® Contest

Zdroj: ÚPV

a YOUNG INVENTOR 2024, jejichž vítězové byli vyhlášeni při slavnostním zakončení veletrhu, kdy byly udělovány hlavní ceny i další prestižní ocenění.

Úřad průmyslového vlastnictví se výstavy účastnil již popáté a na svém stánku umožnil prezentaci exponátů České hutnické společnosti (ČHS), která přihlásila do soutěže vynálezy z oborů strojírenství: „Automatizace ručního vybrušování vad“, a sportu a volnočasových aktivit: „Syntetický povrch pro celoroční lyžování“. První z jmenovaných řešení bylo oceněno zlatou medailí a cenou veletrhu INTARG. Úřad zde propagoval veletrh INVENT ARENA, aktivity Úřadu zaměřené na zvyšování průmyslověprávního povědomí zejména mezi dětmi a mládeží a systém průmyslověprávní ochrany. ✓

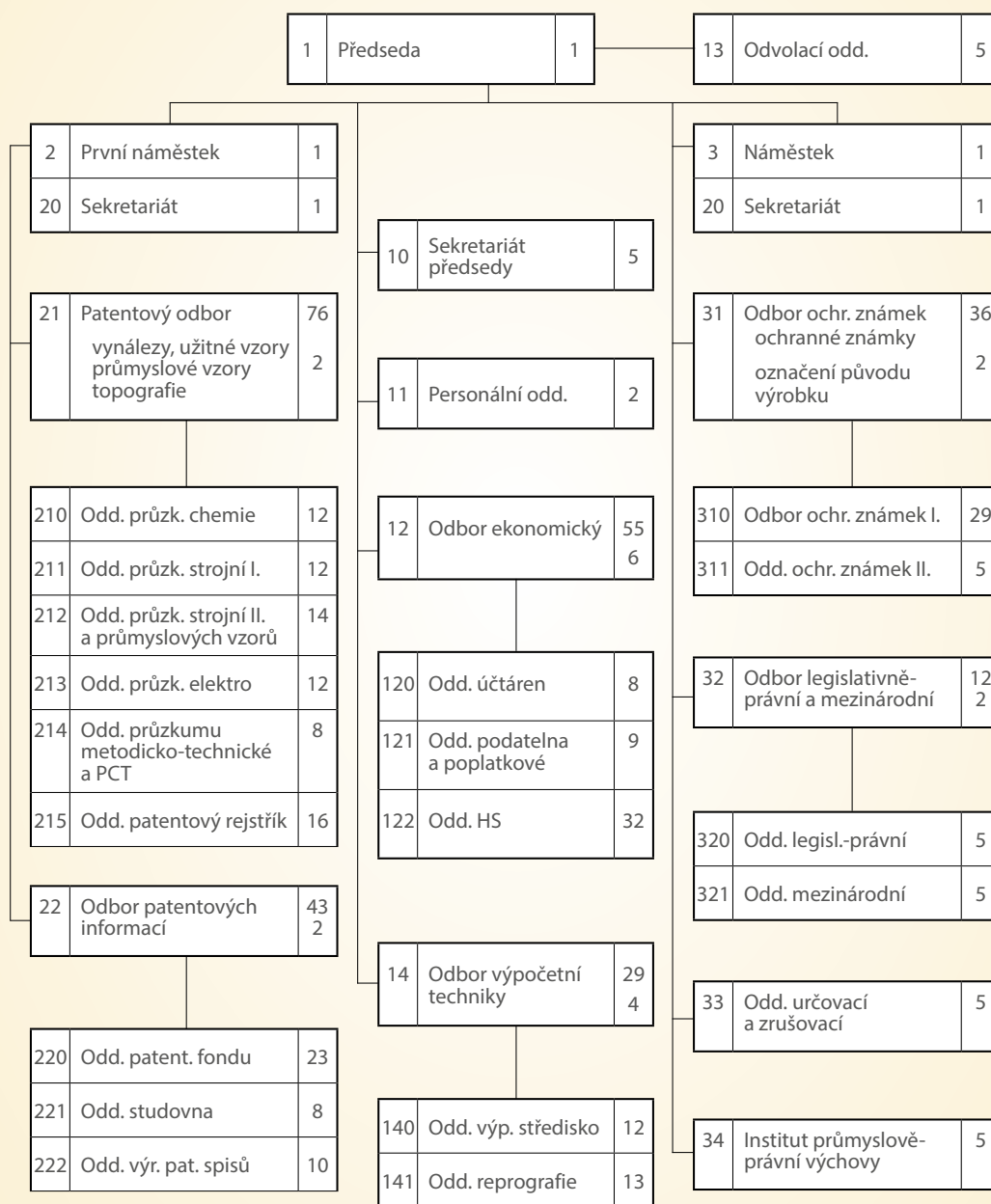
Úřad průmyslového vlastnictví vystavoval na Veletrhu vědy 2024

Zdroj: ÚPV

Veletrh vědy 2024, který se letos na Výstavišti Letňany uskutečnil ve dnech 30. 5. – 1. 6., je největším dětským vědeckým veletrhem v ČR a velmi oblíbenou populárně naučnou akcí. Děti zde mohou atraktivním způsobem nahlédnout do světa vědy a techniky. Veletrh organizuje Akademie věd ČR. Tentokrát se na něm představilo více než 100 vystavovatelů, především univerzit a inovačních firem a samozřejmě všechny ústavy AV ČR. Ve všech expozicích probíhaly zábavné experimenty, v pestrém doprovodném programu se střídaly přednášky a panelové debaty zajímavých hostů ze světa vědy. Úřad svou účastí přispěl ke kultivaci povědomí o duševním vlastnictví a průmyslových právech u mladého publika. ✓

Organizační schéma Úřadu průmyslového vlastnictví z roku 1994

Organizační schéma ÚPV. Zdroj: Průmyslové vlastnictví. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví, 1994, roč. 4, č. 11, s. 360.

Jedenácté číslo časopisu Průmyslové vlastnictví, které vyšlo v roce 1994, bylo věnováno 75. výročí založení Patentového úřadu v Praze. V tomto čísle bylo publikováno i tehdejší organizační schéma Úřadu. Nakolik se struktura Úřadu v průběhu předchozích let změnila, můžete posoudit sami v porovnání se současným organizačním schématem, které je uvedeno v tomto čísle na straně 5.

Shrnutí odborných článků

ČESKY

Zaměstnanci Úřadu průmyslového vlastnictví

Článek pojednává o zaměstnancích Úřadu a personální agendě, která se řídí zákonem o státní službě. Popsána je organizační struktura a rozložení zaměstnanců podle věku, dosaženého vzdělání, pracovních úvazků apod.

Klíčová slova: Úřad průmyslového vlastnictví, zaměstnanci, státní služba, systemizace

VPI Visegrádský patentový institut

Článek pojednává o Visegrádském patentovém institutu, který s účinností od 1. července 2016 plní funkci orgánu pro mezinárodní rešerši a mezinárodní předběžný průzkum podle Smlouvy o patentové spolupráci (PCT). Popsány jsou hlavní cíle Institutu a služby, které poskytuje.

Klíčová slova: Visegrádský patentový institut, PCT, mezinárodní rešerše, mezinárodní předběžný průzkum

Dodatková ochranná osvědčení

Článek pojednává o udělování dodatkových ochranných osvědčení jakožto o právním nástroji ochrany účinné látky nebo kombinace účinných látek léčivého přípravku pro ochranu rostlin. Popsány jsou podmínky udělování těchto osvědčení, doba jejich platnosti a další související náležitosti. Obsažena je i informace o připravované novelizaci předpisů týkajících se udělování osvědčení na unijní úrovni tak, aby zohledňovaly i jednotnou patentovou ochranu.

Klíčová slova: dodatková ochranná osvědčení, účinné látky, léčivé přípravky, přípravky na ochranu rostlin

Ochranné známky jsou pořád v kurzu: Co přinesla novela zákona o ochranných známkách?

Článek pojednává o novele zákona o ochranných známkách, která nabyla účinnosti v roce 2019 a implementovala do českého právního řádu směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2436. Popsány jsou změny a novinky, které novela do známkového práva přinesla.

Klíčová slova: ochranné známky, netradiční ochranné známky, novela zákona o ochranných známkách

Dynamický vývoj v oblasti ochrany označení původu a zeměpisných označení

Článek informuje o vývoji právních předpisů EU v oblasti označení původu a zeměpisných označení za uplynulých 5 let a vytvoření jednotného systému ochrany označení původu a zeměpisných označení pro všechny druhy zboží. Poukazováno je zde na vznik nového nařízení EU o ochraně zeměpisných označení řemeslných a průmyslových výrobků a na vznik revidovaného nařízení o zeměpisných označení pro víno, lihoviny a zemědělské produkty a zaručené tradiční speciality. Výrobci a zpracovatelé významných českých produktů nesoucí označení původu nebo zeměpisná označení jsou vyzváni k podání žádosti o zápis takových označení do EU, pokud mají zájem zachovat ochranu označení na území EU a v mezinárodním systému.

Klíčová slova: zeměpisná označení, označení původu, zemědělské produkty, nezemědělské produkty, Lisabonská dohoda

Epochální výlet úřednický tentokrát napříč dvacátým stoletím aneb sporná řízení ve věcech ochranných známek včera a dnes

Článek se zabývá analýzou vývoje známkového práva v oblasti relativních důvodů zápisné nezpůsobilosti a souvisejících institutů na našem území od vzniku Československa do současnosti. V rámci tématu popisuje jednotlivé známkové zákony platné na našem území od roku 1918 až do poslední novely současného zákona o ochranných známkách.

Klíčová slova: ochranné známky, známkové právo, sporná řízení

Odvolací řízení z pohledu právníka dlouhodobě působícího v rozkladových komisích Úřadu

Autorka v článku popisuje své dlouholeté působení v Úřadu v oddělení rozkladů. Líčí své poznatky a zkušenosti s výkonem práce právníka tohoto oddělení, ale také úskalí této náročné a složité agendy.

Klíčová slova: Úřad průmyslového vlastnictví, odvolání, rozklad

Odbor patentových informací se představuje a vzpomíná

Článek představuje odbor patentových informací a popisuje jeho širokou paletu činností. Je nastíněn vývoj odboru v průběhu let až po současnost. Jsou popsána oddělení, která pod něj spadají, jejich agendy a vývoj v souvislosti se změnami a rozvojem technologií, vstupem ČR do EU nebo implementací mezinárodních norem ISO.

Klíčová slova: patentové fondy, informační služby, správní poplatky, specializační studium, digitalizace, informační technologie, ISO

Oddělení podpory ochrany inovací

Článek informuje o novém samostatném oddělení Úřadu – oddělení podpory ochrany inovací. Jeho cílem je podporovat ochranu průmyslového vlastnictví tak, aby byla využívána co nejefektivněji a co nejčastěji. Jedná se o podporu zejména v oblasti vědy, výzkumu a inovací, mezi malými a středními podniky a startupy. Popsány jsou dotační programy na podporu ochrany průmyslového vlastnictví zejména pro MSP.

Klíčová slova: inovační politika, SME fund, IP Scan, MSP

Shrnutí odborných článků

ENGLISH (SUMMARY OF ARTICLES)

Employees of the Industrial Property Office

The article discusses the employees of the Office and the personnel agenda, which is governed by the Civil Service Act. The organizational structure and distribution of employees according to age, achieved education, working time, etc. are described.

Keywords: Industrial Property Office, employees, civil service, systemization

VPI Visegrad Patent Institute

The article discusses the Visegrad Patent Institute, which from July 1, 2016 performs the function of an international search authority and an international preliminary examination under the Patent Cooperation Treaty (PCT). The main goals of the Institute and its services are described.

Keywords: Visegrad Patent Institute, PCT, international search, international preliminary examination

Supplementary Protection Certificates

The article deals with the granting of supplementary protection certificates as a legal instrument for the protection of an active substance or a combination of active substances of a plant protection products. The conditions for granting these certificates, their validity period and other related details are described. It also contains information on the upcoming amendment of the regulations regarding the granting of certificates at the EU level so that they also take into account unified patent protection.

Keywords: supplementary protection certificates, active substances, medicinal products, plant protection products

Trademarks Are Still In Vogue: What did the Amendment to the Trademark Act Bring?

The article discusses the amendment to the Trademark Act, which came into force in 2019 and implemented Directive (EU) 2015/2436 of the European Parliament and of the Council into the Czech legal system. The changes and novelties brought by the amendment to trademark law are described.

Keywords: trademarks, non-traditional trademarks, amendment to trademarks law

Dynamic Development in the Field of Appellation of Origin and Geographical Indications Protection

The article informs about the development of EU legislation in the field of designation of origin and geographical indications over the past 5 years and the creation of a unified system of protection of designations of origin and geographical indications for all types of goods. The creation of a new EU regulation on the protection of geographical indications of craft and industrial products and the creation of a revised regulation on geographical indications for wine, spirits and agricultural products and guaranteed traditional specialties are pointed out here. Manufacturers and processors of important Czech products bearing designations of origin or geographical indications are invited to file an application for registration of such designations in the EU, if they are interested in maintaining the protection of the designation in the EU territory and in the international system.

Keywords: designation of origin, geographical indications, agri products, non-agri products, Lisbon Agreement

Officer's Epochal Excursion across the Twentieth Century – Adversary Procedures concerning Trademarks Yesterday and Today

The article deals with the analysis of the development of trademark law in the area of relative grounds for ineligibility for registration and related institutes in our territory from the creation of Czechoslovakia to the present. As part of the topic, it describes the individual trademark laws in force in our territory from 1918 until the last amendment to the current trademark law.

Keywords: trademarks, trademark law, adversary procedures

Appeal Proceedings from Point of View of Long-term Lawyer in Appeal Committees of the Office

In the article, the author describes her long-term work at the Office in the Appeals section. She describes her knowledge and experience with the performance of the work of a lawyer in this unit, but also the pitfalls of this demanding and complex agenda.

Keywords: Industrial Property Office, appeal

Patent Information Department Introduces Itself and Recalls

The article introduces the Patent Information Department and describes its wide variety of activities. The development of the department over the years up to the present is outlined. The sections that are involved, their agendas and developments in connection with changes and development of technologies, the entry of the Czech Republic into the EU or the implementation of international ISO standards are described.

Keywords: patent funds, information services, administrative fees, specialization study, digitization, information technologies, ISO

Innovation Support Department

The article informs about a new independent unit of the Office – the Innovation Support Department. Its goal is to support the protection of industrial property so that it is used as effectively and as often as possible. This support is provided mainly to stakeholders from academia, small and medium-sized enterprises and startups. Subsidy programs to support the protection of industrial property, especially for SMEs, are described.

Keywords: Innovation policy, SME fund, IP Scan, SME

Pokyny pro autory

Časopis Duševní vlastnictví zveřejňuje články týkající se především průmyslového a jiného duševního vlastnictví.

Za věcný obsah příspěvků odpovídá autor a jeho názory se nemusí ztotožňovat s názory vydavatele. Autor dále odpovídá za to, že příspěvek předaný redakci ani jakákoliv jeho část včetně příloh neporušuje práva třetích osob ani žádné předpisy, zejména autorská práva dle zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Autorům pro informaci sdělujeme, že Úřad průmyslového vlastnictví poskytl společně s Wolters Kluwer, a.s., C. H. Beck, s.r.o., a Atlas consulting, s.r.o., souhlas k zařazení vybraných článků z časopisu Duševní vlastnictví do systémů ASPI, Beck-online a Codexis, a to v celém rozsahu nebo ve zkrácené podobě. Předpokladem k zařazení článku do těchto systémů je souhlas autora vyjádřený prostřednictvím e-mailu.

Textové části rukopisu zpracované v českém jazyce s diakritikou zasílejte redakci elektronicky na e-mailovou adresu redakce@upv.gov.cz ve formátech RTF, DOC, DOCX (tj. vytvořené editorem MS WORD). Text neformátujte ani nijak graficky neupravujte, neboť grafická úprava bude provedena jednotně. Nepoužívejte funkci dělení slov – text se při zlomu nakonec rozdělí úplně jinak. Tučné písmo, kurzíva či podtržení v textu budou zachovány. K textu článku přiložte klíčová slova a resumé v češtině (cca 600 znaků). Resumé zahrnuje název článku, jméno autora a výstižnou charakteristiku obsahu článku.

Články by měly splňovat požadavky na odborné publikace, tzn., že by měly být mj. i vhodně strukturovány. Poznámkový aparát k textu (tj. především odkazy na citované zdroje nebo vysvětlení či komentáře) uvádějte pod čarou pomocí funkce Vložit poznámku pod čarou (MS WORD). Každá poznámka začíná velkým písmenem a končí tečkou. Na konec textu uveďte seznam použitých pramenů a literatury (nečíslovaný a v abecedním pořadí). Pro citace a bibliografické záznamy používejte ČSN ISO 690:2011.

Obrazové přílohy, tabulky a grafy nekládejte přímo do textu. Připojte je ke zprávě jako samostatnou přílohu ve formátech JPG (JPEG), PNG nebo PDF s uvedením zdroje. V textu označte

místo, kam zamýšlíte tyto přílohy vložit. Uvádějte u nich zdroje a obsahový popis.

Redakce si vyhrazuje právo na jazykové a technické úpravy textů. Došlé příspěvky, kromě krátkých informací a oznámení, podléhají posouzení, které provádějí členové redakční rady časopisu. Členové redakční rady samostatně posuzují, zda příspěvky spadají do oblasti průmyslového či jiného duševního vlastnictví a splňují základní požadavky kladené na odborný text. Mohou autorovi doporučit provedení jazykových, formálních i obsahových úprav. Na základě vyjádření připomínek a po jejich projednání na redakční radě připraví redakce ze schválených příspěvků příslušné číslo časopisu do tisku. Konečné rozhodnutí o přijetí, či zamítnutí příspěvků činí ve všech případech redakční rada. Po zalomení a přípravě textu do tisku má autor právo na provedení autorské korektury.

Recenzované články

Článek je též možné publikovat jako recenzovaný. Takový článek musí splňovat standardní parametry a náležitosti vědecké práce – musí obsahovat Úvod jako samostatnou část textu, v němž autor vymezí cíl stati, popř. i výzkumné otázky a metody, jimiž stať zpracoval. V textu článku musí řádně citovat z odborné literatury, popř. i judikatury a právních předpisů. Závěr musí tvořit samostatnou část textu, v níž shrne dosažené nové poznatky. Recenzovaný článek povinně podléhá oboustranně (z hlediska recenzentů i autora) anonymnímu recenznímu řízení dvou nezávislých recenzentů. S recenzemi je autor redaktorem následně seznámen a pokud obsahují výzvy recenzenta k nutným úpravám, autor je co nejdříve zapracuje. Jde-li pouze o doporučení recenzenta, autor je zváží. Následně proběhne posouzení obou recenzí i autorem upraveného textu článku, popř. jeho vyjádření k recenzím, členy redakční rady. Na základě vyjádření posuzovatelů je po jednání redakční rady autorovi sděleno, zda je text přijat ke zveřejnění jako článek recenzovaný. Konečné rozhodnutí o přijetí, úpravě či zamítnutí recenzovaného článku činí ve všech případech redakční rada.

Časopis vychází čtvrtletně, 15. den v měsících březen, červen, září a prosinec. Uzávěrka čísla je vždy 1. den předchozího měsíce, tj. 1. února, 1. května, 1. srpna a 1. listopadu. V případě zájmu autora o publikování recenzovaného článku je uzávěrka vždy o dva měsíce dřív. Články uveřejněné v časopise jsou honorovány.

O ÚŘADU PRŮMYSLOVÉHO VLASTNICTVÍ

Úřad průmyslového vlastnictví je ústředním orgánem státní správy České republiky na ochranu průmyslového vlastnictví. Jeho historie sahá až do roku 1919, kdy byl zákonem č. 305/1919 Sb., ze dne 27. května 1919, jenž se týká prozatímních opatření na ochranu vynálezů, zřízen patentní úřad se sídlem v Praze.

Úřad průmyslového vlastnictví plní zejména funkci národního patentového a známkového úřadu. Mezi jeho základní funkce patří:

- rozhodování v rámci správního řízení o poskytování ochrany na vynálezy, užité a průmyslové vzory, ochranné známky, zeměpisná označení a označení původu výrobků a vedení příslušných rejstříků o těchto předmětech průmyslových práv
- vykonávání činnosti podle předpisů o patentových zástupcích
- zpřístupňování informací o světové patentové literatuře
- zabezpečení plnění závazků z mezinárodních smluv z oblasti průmyslového vlastnictví, jichž je Česká republika členem
- aktivní spolupráce s jinými orgány státní správy při prosazování průmyslových práv
- spolupráce s mezinárodními organizacemi a národními úřady jednotlivých států na poli průmyslového vlastnictví.

105 let

ÚŘAD
PRŮMYSLOVÉHO
VLASTNICTVÍ

1919–2024

Antonína Čermáka 2a
160 68 Praha 6-Bubeneč
IČO: 48135097
datová schránka: ix6aa38

220 383 111 ústředna
220 383 129 studovna pro veřejnost
220 383 120 informační centrum
objednavky@upv.gov.cz, posta@upv.gov.cz,
helpdesk@upv.gov.cz, studovna@upv.gov.cz

upv.gov.cz